

1Kr kapitola 1.

[1] Král David zestárl a dosáhl vysokého věku. Přikrývali ho pokrývkami, ale nemohl se zahřát. [2] Proto mu jeho služebníci navrhli: 'Ať vyhledají králi, našemu pánu, dívku pannu, aby byla králi k službám a opatrovala ho; bude též uléhat po tvém boku a zahřívát krále, našeho pána.' [3] Hledali tedy po celém izraelském území krásnou dívku, až našli Šúnemanku Abišagu a přivedli ji ke králi. [4] Byla to překrásná dívka; opatrovala krále a obsluhovala ho. Král ji však nepoznal. [5] Adónijáš, syn Chagítin, se vynášel: "Kralovat budu já." A opatřil si vůz, koně a padesát mužů, kteří běhali před ním. [6] Otec ho po celý ten čas nezarmoutil otázkou: "Co to děláš?" Také on byl velmi pěkné postavy; narodil se po Abšalómovi. [7] Dohodl se s Jóbabem, synem Serújíným, a s knězem Ebjátarem. Ti Adónijáše podporovali. [8] Avšak kněz Sádok a Benajáš, syn Jójadův, ani prorok Nátan a Šimeí, Reí a Davidovi bohatýři při Adónijášovi nestáli. [9] Adónijáš připravil obětní hod, brav, skot a vykrmený dobytek, u kamene Zócheletu, který je vedle pramene Rogelu, a pozval všechny své bratry, královny syny, i všechny judské muže, královny služebníky. [10] Ale proroka Nátana, Benajáše, bohatýry a svého bratra Šalomouna nepozval. [11] I řekl Nátan Bat-šebě, matce Šalomounově: "Neslyšela jsi, že se Adónijáš, syn Chagítin, stal králem? A David, náš pán, o tom neví. [12] Pojď tedy, poradím ti, jak se zachrániš ty i tvůj syn Šalomoun. [13] Nuže, vejdi ke králi Davidovi a zeptej se ho: 'Což jsi ty sám, králi, můj pane, nepřisahal své otrokyni: Tvůj syn Šalomoun bude po mně králem, ten dosedne na můj trůn? Proč se tedy stal králem Adónijáš?' [14] Zatímco tam ještě budeš s králem mluvit, přijdu za tebou a potvrdím tvá slova." [15] Bat-šeba tedy vešla do pokojíka ke králi. Král totiž byl už velmi starý a Šúnemanka Abišag ho obsluhovala. [16] Bat-šeba před králem padla na kolena a poklonila se mu. Král se otázel: "Co si přeješ?" [17] Odpověděla mu: "Můj pane, ty jsi své otrokyni přísahal při Hospodinu, svém Bohu: 'Tvůj syn Šalomoun bude po mně králem, ten dosedne na můj trůn.' [18] A hle, teď se stal králem Adónijáš, a ty, králi, můj pane, o tom nevíš. [19] Už připravil obětní hod, býky a velké množství vykrmeného dobytka a bravu, a pozval všechny královny syny, kněze Ebjátara a velitele vojska Jóbaba, ale tvého služebníka Šalomouna nepozval. [20] K tobě, králi, můj pane, se upírají oči celého Izraele, abys jim oznámil, kdo po tobě dosedne na trůn krále, mého pána. [21] Kdyby se stalo, že by král, můj pán, ulehl ke svým otcům, budeme tu stát já a můj syn Šalomoun jako hříšníci." [22] Zatímco ještě mluvila s králem, přišel prorok Nátan. [23] Oznámili králi: "Je tu prorok Nátan." Vstoupil před krále a klaněl se mu tvář až k zemi. [24] Pak se Nátan otázel: "Králi, můj pane, což jsi řekl: 'Po mně bude králem Adónijáš, ten dosedne na můj trůn?' [25] Dnes totiž sestoupil a připravil obětní hod, býky a množství vykrmeného dobytka a bravu, a pozval všechny královny syny i velitele vojska a kněze Ebjátara a oni s ním jedí a pijí a provolávají: 'Ať žije král Adónijáš!' [26] Ale mne, tvého služebníka, ani kněze Sádoka a Benajáše, syna Jójadova, ani tvého služebníka Šalomouna nepozval. [27] Pochází tento rozkaz vskutku od krále, mého pána? Neuvědomil jsi svého služebníka o tom, kdo po tobě dosedne na trůn, králi, můj pane." [28] Král David odpověděl: "Zavolejte mi Bat-šebu." Vešla před krále a zůstala před ním stát. [29] Král se zapřísáhl: "Jakože žive je Hospodin, který mě vykoupil z každého souzení, [30] jak jsem ti přísahal při Hospodinu, Bohu Izraele, králem bude po mně tvůj syn Šalomoun, ten dosedne na můj trůn místo mne; učiním tak ještě dnes." [31] Bat-šeba padla na kolena, poklonila se králi tvář k zemi a řekla: "Ať navěky žije král David, můj pán." [32] Potom král David nařídil: "Zavolejte mi kněze Sádoka, proroka Nátana a Benajáše, syna Jójadova." Když předstoupili před krále, [33] král jim řekl: "Vezměte s sebou služebníky svého pána, posadte mého syna Šalomouna na mou mezkyni a dovedte ho dolů ke Gichónu. [34] Tam ho kněz Sádok a prorok Nátan pomazou za krále nad Izraelem. Zatroubíte na polnici a budete volat: 'Ať žije král Šalomoun!' [35] Pak půjdete za ním vzhůru a on přijde, dosedne na můj trůn a bude králem místo mne. Je to můj příkaz, aby on byl vévodou nad Izraelem i nad Judou." [36] Benajáš, syn Jójadův, králi odpověděl: "Stane se! Tak rozhodl Hospodin, Bůh krále, mého pána. [37] Jako byl Hospodin při králi, mém pánu, tak ať je při Šalomounovi a ať vyvýší jeho trůn nad trůn krále Davida, mého pána." [38] Kněz Sádok, prorok Nátan a Benajáš, syn Jójadův, i Keretejci a Peletejci sešli dolů; Šalomouna posadili na mezkyni krále Davida a vedli ho ke Gichónu. [39] Kněz Sádok vzal ze stanu Hospodinova roh s olejem a Šalomouna pomazal. Zatroubili na polnici a všechen lid provolal: "Ať žije král Šalomoun!" [40] Všechen lid pak šel vzhůru za ním, pískal na píšťaly a přelice se radoval; země od toho hluku až pukala. [41] Adónijáš a všichni pozvaní, kteří byli s ním, to uslyšeli, když hostina končila. Jóbab zaslechl zvuk polnice a otázel se: "Co je to ve městě za velký halas?" [42] Zatímco ještě mluvil, přišel Jónatan, syn kněze Ebjátara, a Adónijáš mu řekl: "Pojď, ty jsi statečný muž a jistě přinášíš dobrou zvěst." [43] Ale Jónatan Adónijášovi odpověděl: "Naopak. Král David, náš pán, ustanovil za krále Šalomouna. [44] Král s ním poslal kněze Sádoka, proroka Nátana a Benajáše, syna Jójadova, i Keretejce a Peletejce a posadili ho na královu mezkyni. [45] Kněz Sádok a prorok Nátan ho u Gichónu pomazali za krále, a když šli odtamtud radostně vzhůru, město halasilo. To byl ten zvuk, který jste zaslechli. [46] Šalomoun už dosedl na královský trůn. [47] Královi služebníci přišli rovněž a dobrořečili našemu pánu, králi Davidovi: 'Ať tvůj Bůh učiní jméno Šalomounovo slavnějším než tvé jméno a ať vyvýší jeho trůn nad tvůj trůn.' A král se na svém lůžku poklonil. [48] Poté král řekl: 'Požehnáň buď Hospodin, Bůh Izraele, že nám dal dnes toho, kdo bude sedět na mém trůnu, a že to mé oči vidí.'" [49] Tu se všichni pozvaní, kteří byli při Adónijášovi, roztřáslí, vstali a každý šel svou cestou. [50] I Adónijáš vstal a ze strachu před Šalomounem šel a chytil se rohů oltáře. [51] Šalomounovi oznámili: "Hle, Adónijáš se bojí krále Šalomouna, drží se rohů oltáře a říká: 'Ať mi dnes král Šalomoun odpřísáhne, že svého služebníka neusmrtí mečem.'" [52] Šalomoun řekl: "Bude-li se chovat jako statečný muž, ani vlas mu nepadne na zem, bude-li však na něm shledáno něco zlého, zemře." [53] Král Šalomoun ho dal odvést od oltáře a on přišel a poklonil se králi Šalomounovi. Šalomoun mu řekl: "Jdi do svého domu."

1Kr kapitola 2.

[1] Když se přiblížil čas Davidovy smrti, přikázal svému synu Šalomounovi: [2] "Odcházím cestou všeho pozemského. Ty však buď rozhodný a mužný. [3] Dbej na to, co ti svěřil Hospodin, tvůj Bůh: Chod' po jeho cestách a dodržuj jeho nařízení a přikázání, jeho práva a svědectví, jak jsou zapsána v zákoně Mojžíšově, a tak budeš mít úspěch ve všem, co budeš konat, ať se obrátíš kamkoli. [4] A Hospodin splní své slovo, které mi dal: 'Budou-li tvoji synové dbát na svou cestu tak, aby chodili přede mnou věrně celým srdcem a celou duší, nebude z izraelského trůnu vyhlazen následník z tvého rodu.' [5] Ty také víš, co mi udělal Jóbab, syn Serújín, co udělal dvěma velitelům izraelských vojsk, Abnérovi, synu Nérovu, a Amasovi, synu Jeterovu: Zabil je a dopustil se válečného krveprolití v čas pokoje. Krví prolitou jako ve válce si potřísnil opasek na svých bedrech a opánky na svých nohou. [6] Zachovej se podle své moudrosti a nedej mu pokojně sestoupit v šedinách do hrobu. [7] Synům Barzilaje Gileádského však prokážeš milosrdenství. Ať jsou mezi těmi, kdo jedí u tvého stolu, neboť právě tak se zachovali ke mně, když jsem prchal před tvým bratrem Abšalómem. [8] Je tu u tebe i Šimeí, syn Gériův, Benjamínek z Bachurímu, který mi zlořečil strašlivým způsobem v den, kdy jsem odcházel do Machanajimu. Ale potom mi vyšel vstříc dolů k Jordánu a já jsem mu při Hospodinu přísahal: 'Neusmrtím tě mečem.' [9] Teď však ho nenechávej bez trestu. Protože jsi moudrý muž, budeš vědět, jak s ním naložit, abys jeho šediny uvedl v krvi do hrobu." [10] I ulehl David ke svým otcům a byl pohřben v Městě Davidově. [11] David kraloval nad Izraelem po dobu čtyřiceti let. V Chebrónu David kraloval sedm let, v Jeruzalémě třiatřicet let. [12] Šalomoun dosedl na trůn svého otce Davida a jeho království se velmi upevnilo. [13] Adónijáš, syn Chagítin, přišel k Šalomounově matce Bat-šebě. Otázala se: "Přicházíš pokojně?" Odpověděl: "Pokojně." [14] A dodal: "Chtěl bych na tobě něco." Ona odvětila: "Mluv". [15] Řekl: "Ty víš, že království patřilo mně a že na mne se

obrátil celý Izrael s žádostí, abych kraloval. Ale království připadlo mému bratru. Má je od Hospodina. [16] Nyní mám k tobě jedinou prosbu. Neodmítni mě." Ona mu odpověděla: "Mluv." [17] Řekl tedy: "Řekni prosím králi Šalomounovi, tebe přece neodmítnu, aby mi dal za ženu Šunemanku Abišagu." [18] Bat-šeba odpověděla: "Dobře. Já se za tebe u krále přimluvím." [19] A Bat-šeba šla ke králi Šalomounovi, aby s ním promluvila o Adónijášovi. Král jí vyšel vstříc a poklonil se jí. Pak se posadil na svůj trůn. I králově matce přistavili trůn a ona se posadila po jeho pravici. [20] Pak řekla: "Mám k tobě jednu malou prosbu. Neodmítni mě." Král jí odvětil: "Žádej, má matko, tebe neodmítnu." [21] Řekla: "Ať je Šunemanka Abišag dána za ženu tvému bratru Adónijášovi." [22] Král Šalomoun své matce odpověděl: "Proč žádáš pro Adónijáše Šunemanku Abišagu? Žádej pro něho království. Vždyť je to můj bratr, starší než já. Žádej je pro něho a pro kněze Ebjátara a pro Jóaba, syna Serújina!" [23] A král Šalomoun přísahal při Hospodinu: "Ať se mnou Bůh udělá, co chce! Adónijáš vyřkl rozsudek sám nad sebou. [24] Jakože živ je Hospodin, který mě pevně posadil na trůn mého otce Davida a který mi podle svého slova vybudoval dům, ještě dnes Adónijáš zemřel!" [25] Král Šalomoun to zařídil prostřednictvím Benajáše, syna Jójadova. Ten ho skolil; tak zemřel. [26] Knězi Ebjátarovi král poručil: "Odejdi do Anatótu ke svým polím, neboť jsi propadl smrti. Dnes tě zabít nedám, protože jsi nosil schránku Panovníka Hospodina před mým otcem Davidem a protože jsi snášel všechno, co snášel můj otec." [27] I zapudil Šalomoun Ebjátara, takže přestal být Hospodinovým knězem, a tak se naplnilo Hospodinovo slovo, které vyslovil proti domu Éliho v Šílu. [28] Zpráva o tom se dostala až k Jóabovi; Jóab se totiž přiklonil k Adónijášovi, ačkoli k Abšalomovi se nepřiklonil. I utekl Jóab ke stanu Hospodinovu a chytil se rohů oltáře. [29] Králi Šalomounovi oznámili, že Jóab utekl ke stanu Hospodinovu, že je u oltáře. Proto Šalomoun poslal Benajáše, syna Jójadova, s rozkazem: "Jdi a skol ho!" [30] Benajáš tedy přišel ke stanu Hospodinovu a řekl: "Toto praví král: Jdi odtud!" Ale on odpověděl: "Nikoli, zemřu zde." Benajáš tedy vyřídil králi tuto odpověď: "Jóab řekl toto a odpověděl mi takto." [31] Král mu nařídil: "Učiň, jak řekl. Skol ho! Potom ho pohřbi. Tak sejmeš ze mne a z domu mého otce vinu za krev, kterou Jóab bezdůvodně prolil. [32] Hospodin obrátí jeho krev na jeho hlavu, protože skolil dva muže spravedlivější a lepší, než je sám. Zavraždil je mečem, aniž o tom můj otec David věděl, totiž Abnéra, syna Nérova, velitele vojska izraelského, a Amasu, syna Jeterova, velitele vojska judského. [33] Jejich krev se obrátí na hlavu Jóabovu a na hlavu jeho potomstva navěky. Davidovi a jeho potomstvu, jeho domu i trůnu ať vzejde od Hospodina pokoj až navěky." [34] Benajáš, syn Jójadův, tedy vyšel a Jóaba skolil a usmrtil. Pohřbili ho pak v jeho domě na poušti. [35] Benajáše, syna Jójadova, ustanovil král místo něho nad vojskem a kněze Sádoka ustanovil král místo Ebjátara. [36] Potom si dal král předvolat Šimeího a nařídil mu: "Postav si dům v Jeruzalémě a usad se tu. Nikam odtud nevycházej. [37] Buď jist, že v den, kdy vyjdeš a překročíš Kidrónský úval, propadneš smrti. Tvá krev padne na tvou hlavu." [38] Šimeí králi odpověděl: "Slovo, jež promluvil král, můj pán, je dobré a tvůj služebník se tak zachová." Šimeí tedy bydlil v Jeruzalémě po mnoho dnů. [39] Po třech letech uprchli Šimeímu dva otroci k Akíšovi, synu Maakovu, králi gatskému. Šimeímu bylo oznámeno: "Tvoji otroci jsou v Gat." [40] Nato Šimeí osedlal osla a jel do Gatu k Akíšovi hledat své otroky. Odjel a své otroky z Gatu přivedl. [41] Šalomounovi však bylo ohlášeno, že Šimeí odešel z Jeruzaléma do Gatu a zase se vrátil. [42] Král si dal Šimeího zavolat a řekl mu: "Což jsem tě nezavázal přísahou při Hospodinu a nedal jsem ti výstrahu: 'Buď jist, že v den, kdy vyjdeš a půjdeš kamkoli, propadneš smrti'? A tys mi řekl: 'Slovo, jež jsem slyšel, je dobré.' [43] Proč jsi tedy nedbal na Hospodinovu přísahu a na příkaz, který jsem ti dal?" [44] Král dále Šimeímu řekl: "Ty víš o všem tom zlém, co bylo v tvém srdci, co jsi provedl mému otci Davidovi. Hospodin tvou zlobu obrátí na tvoji hlavu. [45] Král Šalomoun však bude pozehaný a trůn Davidův zůstane před Hospodinem pevný navěky." [46] Pak dal král příkaz Benajášovi, synu Jójadovu, a ten vyšel a skolil ho; tak zemřel. A království se v ruce Šalomounově upevnilo.

1Kr kapitola 3.

[1] Šalomoun se spřiznil s faraónem, králem egyptským. Pojal faraónovu dceru za ženu a uvedl ji do Města Davidova, kde pobývala, dokud nedokončil stavbu svého domu a domu Hospodinova a hradeb kolem Jeruzaléma. [2] Lid však obětoval na posvátných návrších, neboť dům pro Hospodinovo jméno nebyl ještě v oněch dnech zbudován. [3] Šalomoun miloval Hospodina. Zídil se nařizeními svého otce Davida, až na to, že obětoval a páčil kadidlo na posvátných návrších. [4] Jednou šel král do Gibeónu, aby tam obětoval; bylo to největší posvátné návrší. Šalomoun tam na oltáři obětoval tisíc zápalných obětí. [5] V Gibeónu se Šalomounovi ukázal v noci ve snu Hospodin. Bůh řekl: "Žádej, co ti mám dát." [6] Šalomoun odvětil: "Ty jsi prokazoval velké milosrdenství svému služebníkovi, mému otci Davidovi, a on před tebou chodil věrně, spravedlivě a se srdcem upřímným vůči tobě. Toto velké milosrdenství jsi mu zachoval a dal jsi mu syna, který sedí na jeho trůnu, jak je tomu dnes. [7] Hospodine, můj Bože, ty jsi nyní po mém otci Davidovi ustanovil za krále svého služebníka, ale já jsem příliš mladý, neumím vycházet a vcházet. [8] A tvůj služebník je uprostřed tvého lidu, který jsi vyvolil, lidu tak početného, že nemůže být pro množství počítán ani sečten. [9] Kéž bys tedy dal svému služebníkovi srdce vnímavé, aby mohl soudit tvůj lid a dovedl rozlišovat mezi dobrem a zlem. Neboť kdo by dokázal soudit tento tvůj lid, jemuž je tak těžko vládnout?" [10] Panovníku se líbilo, že Šalomoun žádal o tuto věc. [11] Bůh mu řekl: "Protože jsi žádal o toto a nežádal jsi pro sebe ani dlouhý věk ani jsi nežádal bohatství, ba ani jsi nežádal bezživotí svých nepřátel, ale žádal jsi pro sebe rozumnost při soudním jednání, [12] hle, učiním podle tvých slov. Dávám ti moudré a rozumné srdce, takže nikdo tobě podobný nebyl před tebou a ani po tobě nepovstane nikdo tobě podobný. [13] A dávám ti i to, oč jsi nežádal, bohatství i slávu, tak aby nebyl nikdo tobě podobný mezi králi po všechny tvé dny. [14] Budeš-li chodit po mých cestách a zachovávat má nařízení a příkázání, tak jako chodil tvůj otec David, prodloužím tvé dny." [15] Tu se Šalomoun probudil a viděl, že to byl sen. Šel tedy do Jeruzaléma a postavil se před schránku Panovníkovy smlouvy, přinesl zápalné oběti, připravil oběti pokojné a vystrojil všem svým služebníkům hody. [16] Tehdy přišly ke králi dvě ženy nevěstky a postavily se před něj. [17] Jedna z těch žen řekla: "Prosím, můj pane, já a tato žena bydlíme v jednom domě a já jsem u ní v domě porodila. [18] Třetího dne po mém porodu také tato žena porodila. Byly jsme spolu a v tom domě s námi nebyl nikdo cizí, v domě nebyl nikdo kromě nás dvou. [19] Syn této ženy však v noci zemřel, neboť ho zalehla. [20] Proto v noci vstala, a zatímco tvá otrokyně spala, vzala mého syna od mého boku, položila si ho do klína a svého mrtvého syna položila do klína mně. [21] Ráno jsem vstala, abych svého syna nakojila, ale on byl mrtev. Když jsem si ho však zrána pozorně prohlédla, zjistila jsem, že to není můj syn, kterého jsem porodila." [22] Druhá žena však prohlásila: "Nikoli. Můj syn je ten živý a ten mrtvý je tvůj." Ale první trvala na svém: "Ne. Tvůj syn je ten mrtvý, a ten živý je můj." A tak se před králem hádaly. [23] Král řekl: "Tato tvrdí: 'Ten živý je můj syn, a ten mrtvý je tvůj.' A tato tvrdí: 'Ne, tvůj syn je ten mrtvý, a ten živý je můj.'" [24] Král proto poručil: "Podejte mi meč." Přinesli tedy před krále meč. [25] A král nařídil: "Rozetněte to živé dítě ve dvě. Jednu polovinu dejte jedné a druhou polovinu druhé." [26] Tu řekla králi žena, jejíž syn byl ten živý a jíž se srdce svíralo soucitem nad jejím synem: "Prosím, můj pane, dejte to živé novorozeně jí, jen je neusmrcujte!" Ale druhá řekla: "Ať není ani moje ani tvoje. Rozetněte je!" [27] Tu král rozhodl: "Dejte to živé novorozeně té, která řekla: 'Neusmrcujte je'; to je jeho matka." [28] Když se celý Izrael dozvěděl o rozsudku, který král vynesl, jala je bázeň před králem. Viděli, že je nadán Boží moudrostí k vykonávání soudu.

1Kr kapitola 4.

[1] Tak byl král Šalomoun králem nad celým Izraelem. [2] A toto byli jeho nejvyšší úředníci: Azarjáš, syn Sádokův, byl knězem. [3] Elichoref a Achijáš, synové Šišovi, byli písaři, Jóšafat, syn Achílúduv, byl kancléřem, [4] Benajáš, syn Jójadův, byl nad vojskem. Sádok a Ejbátar byli kněžími. [5] Azarjáš, syn Nátanův, byl nad správci, Zabúd, syn Nátanův, byl knězem a královým přítelem. [6] Achišar byl nad domem a Adóníram, syn Abdův, byl nad nucenými pracemi. [7] Šalomoun měl dále dvanáct správců nad celým Izraelem a ti opatřovali potravu pro krále a jeho dům. Každý měl v roce svůj měsíc, kdy potravu opatřoval. [8] Toto jsou jejich jména: Syn Chúrův v Efrajimském pohoří. [9] Syn Dekerův v Mákasu a v Šaalbímu, Bét-šemeši, Elónu a Bét-chánanu. [10] Syn Cheseďův v Arubótu. Jemu podléhalo Sóko a celá země cheferská. [11] Syn Abínádabův spravoval celou pahorkatinu dórskou. Měl za ženu Táfatu, dceru Šalomounovu. [12] Baana, syn Achílúduv, spravoval Taanak a Megido a celý Bét-šeán, který leží vedle Saretanu pod Jizreelem, od Bét-šeánu až k Ábel-mechóle, až za Jokmoám. [13] Syn Geberův v Rámotu v Gileádu. Jemu podléhaly vsi Jaíra, syna Manasesova, který byl v Gileádu, podléhala mu také krajina argóbská, která je v Bášanu, šedesát velkých měst s hradbami a bronzovými závorami. [14] Achínádab, syn Idův, v Machanajimu. [15] Achímaas na území Neftalíově; také on si vzal za ženu Šalomounovu dceru, a to Basematu. [16] Baaná, syn Chúšajův, na území Ašerově a v Alótu. [17] Jóšafat, syn Parúachův, na území Isacharově. [18] Šimeí, syn Élův, na území Benjámínově. [19] Geber, syn Urův, v zemi gileádské, v zemi emorejského krále Síchona a bášanského krále Óga; v té zemi byl jeden výsostný znak. [20] Juda a Izrael byli tak početní jako písek u moře. Měli co jíst a pít a radovali se.

1Kr kapitola 5.

[1] Šalomoun vládl nad všemi královstvími od řeky Eufratu až k zemi pelištejské a až k hranicím Egypta; odtud přinášeli Šalomounovi dary a sloužili mu po všechny dny jeho života. [2] Na jeden den se u Šalomounova dvora spotřebovalo třicet kórů bílé mouky a šedesát kórů mouky ječné, [3] deset kusů krmeného hovězího dobytka a dvacet kusů dobytka z pastvy, sto kusů ovcí a koz, kromě jelenů, gazel, antilop a vykrmené drůbeže. [4] Panoval nad celým územím na západ od Řeky od Tífsachu až ke Gáze, nad všemi králi za Řekou, a měl pokoj ode všech sousedů. [5] A Juda i Izrael bydleli v bezpečí po všechny dny Šalomounovy, každý pod svou vinnou révou a pod svým fíkovníkem, od Danu až po Beer-šebu. [6] Šalomoun měl také ustájeno čtyřicet tisíc koní pro svou vozbu a dvanáct tisíc koní jezdeckých. [7] Jmenovaní správci opatřovali potravu pro krále Šalomouna a pro všechny, kteří měli přístup ke stolu krále Šalomouna, každý ve svém měsíci. Nedopouštěli, aby něco chybělo. [8] Také ječmen a slámu pro koně a lehkonohe oře dodávali na místo, kde právě král byl, každý podle toho, jak mu bylo určeno. [9] Bůh dal Šalomounovi moudrost, převelikou rozumnost a takovou hojnost myšlenek, jako je písku na břehu moře. [10] Šalomounova moudrost převýšila moudrost všech synů dávnověku i všechnu moudrost egyptskou. [11] Byl moudřejší než všichni lidé, než Étan Ezrachejský a Héman, Kalkol a Darda, synové Machólovi. Jeho jméno bylo proslulé mezi všemi okolními pronárody. [12] Vyslovil tři tisíce přísloví a jeho písní bylo tisíc a pět. [13] Dovedl také mluvit o stromech, od cedru, který je na Libanónu, až po yzop, který roste na zdi, a dovedl mluvit i o zvířatech, ptácích, plazech a rybách. [14] Šalomounově moudrosti přicházeli naslouchat ze všech národů i ode všech králů země, kteří se o jeho moudrosti doslechli. [15] Týrský král Chíram poslal k Šalomounovi své služebníky, neboť uslyšel, že ho pomazali za krále namísto jeho otce. Chíram byl totiž přítelem Davidovým po všechna léta. [16] Šalomoun poslal Chíramovi vzkaz: [17] "Ty víš, že můj otec David nemohl vybudovat dům jménu Hospodina, svého Boha, pro boje, které vedl s okolními nepřáteli, dokud mu je Hospodin nepoložil pod nohy. [18] Teď mi však Hospodin, můj Bůh, dal ode všech okolních nepřátel odpočinutí, nehrozí mi protivník ani žádná zlá událost. [19] Proto jsem se rozhodl vybudovat dům jménu Hospodina, svého Boha, podle Hospodinových slov k mému otci Davidovi: 'Tvůj syn, kterého dosadím po tobě na tvůj trůn, ten vybuduje dům mému jménu.' [20] Proto přikáž, aby pro mne poráželi libanónské cedry. Moji služebníci budou s tvými a já ti budu dávat mzdu pro tvé služebníky v takové výši, jakou určíš; vždyť víš, že mezi námi není nikoho, kdo by uměl porážet stromy jako Sidónané." [21] Když Chíram uslyšel Šalomounova slova, velmi se zaradoval a řekl: "Požehnán buď dnes Hospodin, že dal Davidovi moudrého syna, aby vládl nad tímto početným lidem." [22] A Chíram poslal Šalomounovi poselství: "Slyšel jsem, co jsi mi vzkázal. Pokud jde o dřevo cedrové a cypřišové, vyhovím každému tvému přání. [23] Moji služebníci je stáhnou z Libanónu dolů k moři a já z nich dám udělat vory; po moři je dopravní až na místo, které mi určíš. Tam je dám rozpojit a ty je dáš odtáhnout. Také ty vyhovíš mému přání a budeš dodávat potravu pro můj dům." [24] Dodával tedy Chíram Šalomounovi dřevo cedrové a cypřišové, všechno podle jeho přání. [25] Šalomoun dodával Chíramovi dvacet tisíc kórů pšenice k jídlu pro jeho dům a dvacet kórů oleje získaného drcením; to dával Šalomoun Chíramovi rok co rok. [26] Hospodin dal Šalomounovi moudrost, kterou mu přislíbil, a mezi Chíramem a Šalomounem byl pokoj. Oba spolu uzavřeli smlouvu. [27] Král Šalomoun vybral z celého Izraele robotníky v počtu třiceti tisíc mužů. [28] Z nich posílal na Libanón střídavě deset tisíc každý měsíc. Měsíc byli na Libanónu, dva měsíce doma. Nad robotníky byl Adóníram. [29] Šalomoun měl také sedmdesát tisíc nosičů břemen a osmdesát tisíc kameníků v horách, [30] mimo představené Šalomounových správců, kteří byli nad pracemi v počtu tři tisíce tří set a panovali nad lidem konajícím tu práci. [31] Král přikázal, aby se do základů domu dávaly kvádry; proto lámali veliké kusy uslechtilého kamene. [32] Dělníci Šalomounovi a dělníci Chíramovi a Gebalci je otesávali a připravovali dřevo i kameny k budování domu.

1Kr kapitola 6.

[1] Čtyři sta osmdesát let po vyjití Izraelců z egyptské země, čtvrtého roku svého kralování nad Izraelem, v měsíci zívu, což je druhý měsíc, začal Šalomoun budovat dům Hospodinu. [2] Dům, který král Šalomoun budoval Hospodinu, byl dlouhý šedesát loket, široký dvacet a vysoký třicet loket. [3] Délka předsíně před lodí chrámovou byla dvacet loket podle šířky domu a před domem byla široká deset loket. [4] V domě dal udělat také okna se zužujícím se ostěním. [5] Při zdi domu dal kolem vybudovat přístavbu, při zdech domu kolem lodi chrámové a svatostánku; tak udělal kolem ochozy. [6] Přístavba byla dole široká pět loket; ve střední části šest loket a v třetí části sedm loket; dal totiž udělat na vnější zdi domu kolem římsovitě výstupky, aby stropní trámy nezasahovaly do zdi domu. [7] Když byl dům budován, budovali jej z kamene opracovaného již v lomu. V domě nebylo při budování slyšet kladivo ani dláto, vůbec žádné železné nástroje. [8] Vchod ke střednímu ochozu byl na pravé zdi domu; po točitých schodech se vystupovalo na střední ochoz a ze středního do třetího. [9] Tak budoval Šalomoun dům a dokončil jej. Přikryl jej cedrovými trámy a cedrovým obložěním. [10] Při celém domě dal vybudovat přístavbu vysokou vždy pět loket a spojil ji s domem cedrovými kmeny. [11] I stalo se slovo Hospodinovo k Šalomounovi: [12] "Pokud jde o tento dům, který buduješ: Budeš-li se řídit mými nařízeními, budeš-li uplatňovat má práva, dodržovat všechna má přikázání a podle nich žít, splním na tobě své slovo, které jsem dal tvému otci Davidovi, [13] budu bydlět uprostřed Izraelců a Izraele, svůj lid, neopustím." [14] Šalomoun budování domu dokončil. [15] Obložil také stěny domu uvnitř cedrovými deskami; od podlahy domu až ke stropu obložil vnitřek dřevem a podlahu domu položil z cypřišových desek. [16] Dvacet loket od zadní strany domu vybuvoval přepážku z cedrových desek od podlahy až ke stropu a uvnitř vybuvoval svatostánek, velesvatyni. [17] Dům, to je chrámová loď před velesvatyní, měřil čtyřicet loket. [18] Uvnitř domu bylo všechno z cedru; v něm byly vyřezány kalichy květů a věncoví z květin. Kámen nebylo vidět. [19] V nejnižší části domu zřídil svatostánek,

aby tam umístil schránu Hospodinovy smlouvy. [20] Před svatostánkem, který byl dvacet loket dlouhý, dvacet loket široký a dvacet loket vysoký a který obložil lístkovým zlatem, umístil oltář z cedrového dřeva a obložil jej. [21] Uvnitř obložil Šalomoun dům lístkovým zlatem a oddělil zlatými řetězy prostor před svatostánkem obloženým zlatem. [22] Vůbec celý dům obložil zlatem, úplně celý; také oltář, který patřil ke svatostánku, obložil celý zlatem. [23] Pro svatostánek zhotovil dva cheruby z olivového dřeva; jejich výška byla deset loket. [24] Pět loket měřilo jedno křídlo cheruba a pět loket druhé křídlo, od jednoho konce křídla ke druhému bylo deset loket. [25] Také druhý cherub měřil deset loket. Oba cherubové měli stejnou míru a stejný tvar. [26] Výška prvního i druhého cheruba byla deset loket. [27] Cheruby umístil do nejnižší části domu. Rozprostírali křídla tak, že křídlo jednoho se dotýkalo jedné stěny a křídlo druhého se dotýkalo druhé stěny; jejich druhá křídla se uprostřed domu navzájem dotýkala. [28] Také cheruby obložil zlatem. [29] Na všechny stěny přední i zadní části domu dal vyřezat dokola řezby cherubů, palm a věncoví z květin. [30] Rovněž podlahu přední i zadní části domu obložil zlatem. [31] Vchod svatostánku opatřil dveřmi z olivového dřeva; pilíř a veřeje byly pětihřanné. [32] Obě křídla dveří byla z olivového dřeva. Na ně dal vyřezat řezby cherubů, palm a věncoví z květin a obložil je zlatem. I na cheruby a palmy nanesl zlato. [33] Podobně dal zhotovit i pro vchod do chrámové lodi veřeje z olivového dřeva, ale čtverhranné, [34] a dvojitě dveře z cypřišového dřeva; jedno dveřní křídlo bylo dvojdílné a otáčelo se, též druhé křídlo bylo dvojdílné a otáčelo se. [35] A dal na nich vyřezat cheruby, palmy a věncoví z květin a vyřezané pak obložit tepaným zlatem. [36] Vybudoval také zeď vnitřního nádvoří ze tří vrstev kamenných kvádrů a z jedné vrstvy otesaných cedrových trámů. [37] Hospodinův dům byl založen ve čtvrtém roce v měsíci zivu. [38] V jedenáctém roce v měsíci búlu, což je osmý měsíc, král dům dokončil podle všech svých směrnic a pokynů. Stavěl jej sedm let.

1Kr kapitola 7.

[1] Svůj dům stavěl Šalomoun třináct let, než jej zcela dokončil: [2] Vystavěl dům Libanónského lesa, dlouhý sto loket, široký padesát loket a vysoký třicet loket, na čtyřech řadách cedrových sloupů; na sloupech byly cedrové trámy. [3] Byl přikryt cedrovým dřevem spočívajícím na nosnících, které byly na sloupech. Těch bylo čtyřicet pět, po patnácti v jedné řadě. [4] A dal udělat tři řady okenních ostění, takže třikrát bylo okno proti oknu. [5] Všechny vchody s veřejemi měly obdélníková ostění a třikrát bylo okno proti oknu. [6] Udělal také sloupovou síň dlouhou padesát loket a širokou třicet loket. Vpředu byla předsíň se sloupy a schodištěm. [7] Udělal i trůnní síň, kde soudil; soudní síň byla obložena cedrovým dřevem od podlahy ke stropu. [8] Jeho dům, v němž sídlil, byl v jiném nádvoří stranou soudní síně a byl udělán jako ona. Šalomoun udělal stejným způsobem jako onu síň také dům pro dceru faraónovu, kterou pojal za ženu. [9] Všechno uvnitř i zvenčí bylo z ušlechtilého kamene, z kvádrů řezaných na míru pilou, a to od základu až k horním okrajům a od vnějšku až do velkého nádvoří. [10] Základy byly z ušlechtilého kamene, z velkých kamenů, z kamenů o deseti a osmi loktech, [11] a nad tím kvádry z ušlechtilého kamene, řezané na míru, a cedrové dřevo. [12] Kolem bylo velké nádvoří ohrazené zdí ze tří vrstev kamenných kvádrů a z jedné vrstvy cedrových trámů po vzoru vnitřního nádvoří domu Hospodinova a předsíně toho domu. [13] Král Šalomoun poslal pro Chírama z Týru. [14] Byl to syn jedné vdovy z pokolení Neftaliova; jeho otec byl Týřan, řemeslník obrábějící měď. Byl naplněn moudrostí, rozumností a poznáním, takže se vyznal v každé práci s mědí. Přišel ke králi Šalomounovi a konal všechnu svěřenou práci. [15] Vytvořil dva bronzové sloupy; jeden sloup byl vysoký osmnáct loket a dal se obepnout šňůrou dvanáct loket dlouhou; stejně tak sloup druhý. [16] Udělal též dvě hlavice, odlité z bronzu, a nasadil je na vrchol sloupů; jedna i druhá hlavice byly vysoké pět loket. [17] Na hlavicích, které byly na vrcholu sloupů, bylo proplétané mřížování s řetězovými ozdobami. Sedm jich bylo na jedné i na druhé hlavici. [18] Ke sloupům udělal dvě řady granátových jablek kolem každého mřížování přikrývajících hlavici na vrcholu sloupu; stejně to udělal s druhou hlavici. [19] Hlavice na vrcholu sloupů u chrámové předsíně byly zakončeny lilii čtyři lokte vysokou. [20] Na obou sloupech bylo nahoře kolem vyduťtí hlavic připevněno k mřížování dvě stě granátových jablek v řadách, u obou hlavic. [21] Sloupy postavil u předsíně chrámu. Postavil pravý sloup a dal mu jméno Jakín. Pak postavil levý sloup a dal mu jméno Bóaz. [22] Sloupy byly na vrcholu zakončeny lilii. Tak byla dohotovena práce na sloupech. [23] Odlil také moře o průměru deseti loket, okrouhlé, pět loket vysoké; dalo se obepnout měřicí šňůrou dlouhou třicet loket. [24] Pod jeho okrajem je dokola vroubilo věncoví, deset ozdob na jeden loket; lemovaly moře dokola. Věncoví bylo odlito ve dvou řadách spolu s ním. [25] Moře spočívalo na dvanácti býcích; tři byli obráceni na sever, tři na západ, tři na jih a tři na východ. Na nich bylo moře položeno a zadky všech byly obráceny dovnitř. [26] Bylo na dlaň silné a jeho okraj byl udělán jako okraj poháru nebo rozkvetlé lilie. Pojalo dva tisíce batů. [27] Udělal také deset bronzových stojanů; každý stojan byl čtyři lokte dlouhý, čtyři lokte široký a tři lokte vysoký. [28] Stojany byly udělány tak, že jejich kostru tvořily lišty spojované příčkami. [29] Na lištách mezi příčkami byli znázorněni lvi, býci a cherubové a nad příčkami pod lvy a býky se vinuly věnce. [30] Každý stojan měl čtyři bronzová kola s bronzovými osami. Jeho čtyři rohové sloupky vybíhaly v ramena. Ramena byla odlita vždy proti věncům a nesla nádrž. [31] Okraj nádrže vyčníval nad prstenec stojanu o jeden loket. Byl kruhový, přiměřeně udělaný, široký jeden a půl lokte, a také na něm byla odlita výzdoba. Lišty stojanů však tvořily čtyřúhelníky, nikoli kruhy. [32] Pod lištami byla čtyři kola s osami vsazenými do stojanu a každé kolo bylo vysoké jeden a půl lokte. [33] Kola byla stejná jako u válečného vozu; jejich osy, loukotě, paprsky a náboje byly celé lité. [34] Na čtyřech rozích každého stojanu byla čtyři ramena; ramena vycházela ze stojanu. [35] Nahoře měl stojan dokola obrubu půl lokte vysokou a držadla spojená s lištami. [36] Na plochy držadel a lišt vyryl cheruby, lvy a palmy na každé volné místo a věnce kolem. [37] Všech deset stojanů udělal týmž způsobem: všechny byly jednotně odlity, měly jednotnou míru a jednotný tvar. [38] Udělal také deset bronzových nádrží. Každá nádrž měla obsah čtyřicet batů a v průměru měla čtyři lokte. Na každém z deseti stojanů byla jedna nádrž. [39] Pět stojanů postavil při pravé straně domu a pět při levé; moře postavil po pravé straně domu k jihovýchodu. [40] Chíram také udělal kotlíky, lopaty a kropenky. Tak dokončil Chíram veškerou práci, kterou dělal králi Šalomounovi pro Hospodinův dům: [41] dva sloupy a kulovité hlavice na vrcholu obou sloupů, dvoje mřížování, aby obě kulovité hlavice na vrcholu sloupů přikrývalo, [42] čtyři sta granátových jablek k obojímu mřížování, po dvou řadách granátových jablek na jedno mřížování, aby obě kulovité hlavice na sloupech přikrývaly, [43] dále deset stojanů a deset nádrží na stojany, [44] jedno moře a dvanáct býků jako podstavce pod moře, [45] i hrnce, lopaty a kropenky a všechny ty předměty, které udělal Chíram králi Šalomounovi pro Hospodinův dům; byly z leštěného bronzu. [46] Král je dal odlévat v jordánském okrsku mezi Sukótem a Saretanem do forem v zemi. [47] Šalomoun upustil od vážení všech předmětů, protože jich bylo převeliké množství; na váhu mědi se nehledělo. [48] Šalomoun tedy udělal všechny předměty, které byly pro Hospodinův dům: zlatý oltář a zlatý stůl, na nějž se kladl předkladný chléb, [49] svícny potažené lístkovým zlatem, pět napravo a pět nalevo před svatostánkem, jejich květy, kahaný a kleště na knoty ze zlata, [50] misky, nože, kropenky, číše a pánve potažené lístkovým zlatem; zlaté byly i stěžeje ke dveřím velesvatyně uvnitř domu a ke dveřím hlavní chrámové lodi. [51] Tak byla ukončena všechna práce, kterou vykonal král Šalomoun pro Hospodinův dům. Šalomoun tam pak vnesl svaté dary svého otce Davida; stříbrné a zlaté i ostatní předměty uložil mezi poklady Hospodinova domu.

1Kr kapitola 8.

[1] Tehdy Šalomoun svolal k sobě do Jeruzaléma shromáždění izraelských starších, všechny představitele dvanácti pokolení a předáky izraelských rodů, aby vynesli schránu Hospodinovy smlouvy z Města Davidova, totiž ze Sijónu. [2] Ke králi Šalomounovi se shromáždili všichni izraelští muži ve svátek v měsíci etanimu, což je sedmý měsíc. [3] Když všichni izraelští starší přišli, zvedli kněží schránu [4] a vynesli nahoru schránu Hospodinovu a stan setkávání i všechny svaté předměty, které byly ve stanu; to vše vynesli kněží a lévijci. [5] Král Šalomoun a s ním celá izraelská pospolitost, která se kolem něho před schránu sešla, obětovali tolik bravu a skotu, že nemohl být pro množství spočítán ani sečten. [6] Kněží vnesli schránu Hospodinovy smlouvy na její místo do svatostánku domu, do velesvatyně, pod křídla cherubů. [7] Cherubové totiž rozprostírali křídla k místu, kde byla schrána, takže cherubové zakrývali shora schránu i její tyče. [8] Tyče však byly tak dlouhé, že jejich konce bylo vidět ze svatyně před svatostánkem, avšak zvenci viditelné nebyly; jsou tam až dodnes. [9] Ve schráně nebylo nic než dvě kamenné desky, které tam uložil Mojžíš na Chorébu, kde Hospodin uzavřel smlouvu s Izraelci, když vyšli z egyptské země. [10] Když kněží vycházeli ze svatyně, naplnil Hospodinův dům oblak, [11] takže kněží kvůli tomu oblaku nemohli konat službu, neboť Hospodinův dům naplnila Hospodinova sláva. [12] Tehdy Šalomoun řekl: "Hospodin praví, že bude přebývat v mrákotě. [13] Vybudoval jsem ti sídlo, kde budeš přebývat, vznešené obydlí, po všechny věky." [14] Pak se král obrátil a zehnal celému shromáždění Izraele; celé shromáždění Izraele přitom stálo. [15] Řekl: "Požehnán buď Hospodin, Bůh Izraele, který vlastními ústy mluvil k mému otci Davidovi a vlastní rukou naplnil, co řekl: [16] ŠOde dne, kdy jsem vyvedl Izraele, svůj lid, z Egypta, nevyvolil jsem v žádném z izraelských kmenů město k vybudování domu, aby tam dlelo mé jméno. Ale vyvolil jsem Davida, aby byl nad Izraelem, mým lidem." [17] Můj otec David měl v úmyslu vybudovat dům jménu Hospodina, Boha Izraele. [18] Hospodin však mému otci Davidovi řekl: 'Máš sice dobrý úmysl vybudovat mému jménu dům, [19] avšak ten dům nezbuduješ ty, nýbrž tvůj syn, který vzejde z tvých beder; ten vybuduje dům mému jménu.' [20] Hospodin splnil své slovo, které vyřkl. Nastoupil jsem po svém otci Davidovi, dosedl podle Hospodinova slova na izraelský trůn a vybudoval jsem dům jménu Hospodina, Boha Izraele. [21] Připravil jsem tam místo pro schránu, v níž je Hospodinova smlouva, kterou uzavřel s našimi otci, když je vyvedl z egyptské země." [22] Pak se Šalomoun v přítomnosti celého shromáždění Izraele postavil před Hospodinův oltář, rozprostřel dlaně k nebi [23] a řekl: "Hospodine, Bože Izraele, není Boha tobě podobného nahoře na nebi ani dole na zemi. Ty zachováš smlouvu a milosrdenství svým služebníkům, kteří chodí před tebou celým srdcem. [24] Ty jsi zachoval svému služebníkovi, mému otci Davidovi, to, co jsi mu přislíbil. Vlastními ústy jsi přislíbil a vlastní rukou jsi to naplnil, jak je dnes zřejmé. [25] Nyní, Hospodine, Bože Izraele, zachovej svému služebníkovi, mému otci Davidovi, to, co jsi mu přislíbil slovy: 'Nebude přede mnou vyhlazen následník z tvého rodu, jenž bude sedět na izraelském trůnu, budou-li ovšem tvoji synové dbát na svou cestu, aby přede mnou chodili, jako jsi chodil přede mnou ty.' [26] Nyní tedy, Bože Izraele, nechť se prokáže spolehlivost tvého slova, které jsi promluvil ke svému služebníkovi, mému otci Davidovi. [27] Ale může Bůh opravdu sídlit na zemi, když nebesa, ba ani nebesa nebes tě nemohou pojmout, natož tento dům, který jsem vybuďoval? [28] Hospodine, můj Bože, skloň se k modlitbě svého služebníka a k jeho prosbě o smilování a vyslyš lkání a modlitbu, kterou se tvůj služebník před tebou dnes modlí: [29] Ať jsou tvé oči upřeny na tento dům v noci i ve dne, na místo, o kterém jsi řekl, že tam bude dlít tvé jméno. Vyslychej modlitbu, kterou se bude tvůj služebník modlit obrácen k tomuto místu. [30] Vyslychej prosbu svého služebníka i Izraele, svého lidu, kterou se budou modlit obráceni k tomuto místu, vyslychej v místě svého přebývání, v nebesích, vyslychej a odpouštěj. [31] Jestliže se někdo prohřeší proti svému bližnímu a ten by mu uložil, aby se zaklínal přísahou, a on by tu přísahu složil před tvým oltářem v tomto domě, [32] ty sám v nebesích vyslyš, zasáhni a rozsud' své služebníky; prohlaš' svévolníka za svévolného a odplat' mu podle jeho cesty, a prohlaš' spravedlivého za spravedlivého a odměň jej podle jeho spravedlnosti. [33] Bude-li poražen Izrael, tvůj lid, od nepřítelů pro hřích proti tobě, ale navrátí se k tobě, vzdají chválu tvému jménu a budou se k tobě modlit a prosit o smilování v tomto domě, [34] vyslyš v nebesích a odpusť Izraeli, svému lidu, hřích a uveď je zpět do země, kterou jsi dal jejich otcům. [35] Uzavřou-li se nebesa a nebude déšť pro hřích proti tobě, budou-li se modlit obráceni k tomuto místu a vzdávat chválu tvému jménu a odvrátí se od svých hříchů, protože jsi je pokořil, [36] vyslyš v nebesích a odpusť svým služebníkům a Izraeli, svému lidu, hřích; vždyť je vyučuješ dobré cestě, po níž by měli chodit, a dej déšť své zemi, kterou jsi dal svému lidu do dědictví. [37] Bude-li v zemi hlad, bude-li mor, obilná rez či sněh, kobylinky nebo jiná havěť, bude-li ho v zemi jeho bran sužovat nepřítel či jakákoli rána a jakákoli nemoc, [38] vyslyš každou modlitbu, každou prosbu, kterou bude mít kterýkoli člověk ze všeho tvého izraelského lidu, každý, kdo pozná ránu svého srdce a rozprostře své dlaně obrácen k tomuto domu. [39] Vyslyš v nebesích, v sídle, kde přebýváš, a odpusť, učiň a odplat' každému podle všech jeho cest, neboť znáš jeho srdce - vždyť ty sám jediný znáš srdce všech lidských synů -, [40] aby se tě báli po všechny dny, kdy budou žít na půdě, kterou jsi dal našim otcům. [41] Také přijde-li cizinec, který není z Izraele, tvého lidu, ze vzdálené země kvůli tvému jménu, [42] neboť budou slyšet o tvém velkém jménu a o tvé mocné ruce a o tvé vztažené paži, přijde-li a bude se modlit obrácen k tomuto domu, [43] vyslyš v nebesích, v sídle, kde přebýváš, a učiň vše, oč k tobě ten cizinec bude volat, aby poznaly tvé jméno všechny národy země a bály se tě jako Izrael, tvůj lid, aby poznaly, že se tento dům, který jsem vybuďoval, nazývá tvým jménem. [44] Vytáhne-li tvůj lid do boje proti nepříteli po cestě, kterou jej pošleš, a budou-li se modlit k Hospodinu směrem k městu, které jsi vyvolil, a k domu, který jsem vybuďoval tvému jménu, [45] vyslyš v nebesích jejich modlitbu a prosbu a zjednej jim právo. [46] Zhřeší-li proti tobě, neboť není člověka, který by nehřešil, a ty se na ně rozhněváš a vydáš je nepříteli, aby je zajali a jaté vedli do nepřátelské země, vzdálené nebo blízké, [47] a oni si to v zemi, do níž byli jako zajatci odvedeni, vezmou k srdci, obrátí se a budou tě v zemi těch, kdo je zajali, prosit o smilování: 'Zhřešili jsme, provinili jsme se, svévolně si vedli', [48] navrátí-li se tedy k tobě celým srdcem a celou duší v zemi svých nepřátel, kteří je odvedli do zajetí a budou se k tobě modlit směrem ke své zemi, kterou jsi dal jejich otcům, k městu, které jsi vyvolil, a k domu, který jsem vybuďoval tvému jménu, [49] vyslyš v nebesích, v sídle, kde přebýváš, jejich modlitbu a prosbu a zjednej jim právo; [50] odpusť svému lidu, čím proti tobě zhřešili, i všechna jejich provinění, kterých se proti tobě dopustili. Dej jim najít slitování u těch, kdo je zajali; ať se nad nimi slítují. [51] Vždyť jsou tvým lidem a tvým dědictvím, které jsi vyvedl z Egypta, z pece železné. [52] Nechť jsou tvé oči otevřené k prosbě tvého služebníka i k prosbě Izraele, tvého lidu, a slyš je, kdykoli budou k tobě volat. [53] Ty sám jsi je sobě oddělit za dědictví ze všech národů země, jak jsi prohlásil skrze svého služebníka Mojžíše, když jsi vyvedl naše otce z Egypta, Panovníku Hospodine." [54] Když Šalomoun dokončil svou modlitbu k Hospodinu, celou tuto modlitbu a prosbu o smilování, vstal od Hospodinova oltáře, kde klečel na kolenou s dlaněmi rozprostřenými k nebesům. [55] Pak vstojem udělal mocným hlasem požehnání celému shromáždění Izraele: [56] "Požehnán buď Hospodin, který podle svého slova dal odpočinutí Izraeli, svému lidu. Nezapadlo ani jedno ze všech dobrých slov, která mluvil skrze svého služebníka Mojžíše. [57] Kéž je Hospodin, náš Bůh, s námi, jako byl s našimi otci! Nechť nás neopouští a neodvrhne! [58] Nechť nakloní naše srdce k sobě, abychom chodili po všech jeho cestách a dodržovali jeho přikázání, nařízení a práva, která přikázal našim otcům. [59] A nechť jsou tato má slova, kterými jsem prosil o smilování před Hospodinem, blízká Hospodinu, našemu Bohu, ve dne i v noci, aby zjednával den co den právo svému služebníkovi i právo Izraeli, svému lidu, [60] aby poznaly všechny národy země, že Hospodin je Bůh; není žádný jiný. [61] Vaše srdce buď cele při Hospodinu, našem Bohu, abyste se řídili jeho nařízeními a dodržovali jeho přikázání tak jako dnes." [62] Král a s ním celý Izrael slavili před Hospodinem obětní hod. [63] Šalomoun obětoval Hospodinu v oběť pokojnou dvacet dva tisíce kusů skotu a sto dvacet tisíc kusů bravu. Tak zasvětil král a všichni Izraelci Hospodinův dům. [64] Onoho dne posvětil král střed nádvoří, které je před Hospodinovým domem, neboť tam přinesl oběť zápalnou, obětní dar a tučné díly pokojných obětí, protože bronzový oltář, který je před Hospodinem, byl příliš malý, než aby pojal zápalnou oběť, obětní dar i tučné díly pokojných obětí. [65] V onen čas slavil Šalomoun a s ním celý Izrael slavnost, velké shromáždění před Hospodinem, naším Bohem, od cesty do Chamátu až k Egyptskému potoku; trvala sedm dní a dalších sedm dní, celkem čtrnáct dní. [66] Osmého dne propustil lid a oni

dobrořečili králi a šli do svých stanů radostně a s dobrou myslí pro všechno, co dobrého učinil Hospodin svému služebníku Davidovi a Izraeli, svému lidu.

1Kr kapitola 9.

[1] Když Šalomoun dokončil budování Hospodinova domu i královského domu a všeho, co si s takovým zaujetím přál vykonat, [2] ukázal se Hospodin Šalomounovi podruhé, jako se mu ukázal v Gibeónu. [3] Hospodin mu řekl: "Vyslyšel jsem tvou modlitbu a tvou prosbu, s kterou ses na mne obrátil. Oddělil jsem jako svatý tento dům, který jsi vybudoval, a dal jsem tam spočinout svému jménu navěky. Mé oči i mé srdce tam budou po všechny dny. [4] A co se tebe týče, budeš-li chodit přede mnou v bezúhonnosti srdce a přímosti, jako chodil tvůj otec David, jednat podle všeho, co jsem ti přikázal, dodržovat má nařízení a práva, [5] upevním trůn tvého království nad Izraelem navěky, jak jsem přislíbil tvému otci Davidovi, že nebude z izraelského trůnu vyhlazen následník z tvého rodu. [6] Jestliže se ode mne odvrátíte vy a vaši synové a nebudete dodržovat má přikázání a má nařízení, která jsem vám vydal, a půjdete sloužit jiným bohům a klanět se jim, [7] vyhladím Izraele z povrchu země, kterou jsem jim dal, a zřeknu se domu, který jsem oddělil jako svatý pro své jméno. Izrael se stane pořekadlem a předmětem výsměchu mezi všemi národy. [8] Nad tímto domem, ačkoli byl nejvyšší ze všech, ustrne a usyne každý kolemjdoucí. Bude se říkat: 'Proč Hospodin takto naložil s touto zemí a s tímto domem?' [9] A bude se odpovídat: 'Protože opustili Hospodina, svého Boha, který vyvedl jejich otce z egyptské země, a chytili se jiných bohů, klaněli se jim a sloužili jim. Proto na ně Hospodin uvedl všechno toto zlo.'" [10] Po uplynutí dvaceti let, během nichž Šalomoun stavěl oba domy, dům Hospodinův a dům královský, [11] a týrský král Chíram podporoval Šalomouna cedrovým a cypřišovým dřevem a zlatem podle každého jeho přání, tehdy dal král Šalomoun Chíramovi dvacet měst v zemi galilejské. [12] Chíram vyjel z Týru, aby se podíval na města, která mu Šalomoun dal, ale nezamlouvala se mu. [13] Řekl tedy: "Cos mi to dal za města, můj bratře!" A nazval je zemí Kabúl. Tak se nazývá až dodnes. [14] Chíram totiž poslal králi sto dvacet talentů zlata. [15] Důvodem nucených prací, které král Šalomoun ukládal, bylo, aby budoval Hospodinův dům a dům svůj, Miló a jeruzalémské hradby, Chasór, Megido a Gezer. [16] Faraó, egyptský král, předtím vytáhl, dobyl Gezer a vypálil jej. Kenaance, kteří v městě bydleli, pobíli a město dal věnem své dceři, ženě Šalomounově. [17] Šalomoun vystavěl Gezer a Dolní Bét-chorón [18] v zemi a Baalat a Tadmór v poušti, [19] všechna města pro sklady, které Šalomoun měl, města pro vozbu a města pro koně a vše, co s tak velkým zaujetím budoval v Jeruzalémě i na Libanónu a v celé zemi, v níž vládl. [20] Všechen lid, který zbyl z Emorejců, Chetejců, Perizejců, Chivejců a Jebúsejců, kteří nebyli z Izraele, [21] totiž jejich syny, kteří po nich v zemi zbyli, které Izraelci nedokázali vyhubit jako klaté, podrobil Šalomoun otrockým nuceným pracím, a tak je tomu až dodnes. [22] Z Izraelců však Šalomoun neudělal otrokem nikoho; ti byli bojovníky, jeho služebníky, velitelé, tvořili osádku jeho válečných vozů a byli veliteli jeho vozby a jízdy. [23] Správců představených nad pracemi pro Šalomouna bylo pět set padesát: ti panovali nad lidem konajícím tu práci. [24] Tehdy, když faraónova dcera odešla z Města Davidova do svého domu, který jí Šalomoun vystavěl, začal stavět Miló. [25] Třikrát za rok obětoval Šalomoun oběti zápalné a pokojné na oltáři, který vybudoval Hospodinu, a páčil na něm před Hospodinem kadidlo, když dům dokončil. [26] Král Šalomoun dal také udělat lodě v Esjón-geberu, který je blízko Elótu na břehu Rákosového moře v edómské zemi. [27] Na ty lodě poslal Chíram své služebníky, loďníky znalé moře, aby byli se služebníky Šalomounovými. [28] Dopluli do Ofiru a přivezli odtamtud králi Šalomounovi čtyři sta dvacet talentů zlata.

1Kr kapitola 10.

[1] I královna ze Sáby uslyšela zprávu o tom, co Šalomoun vykonal pro Hospodinovo jméno, a přijela ho vyzkoušet hádankami. [2] Přijela do Jeruzaléma s velmi okázalým doprovodem, s velbloudy nesoucími balzámy, velké množství zlata a drahokamy. Přišla k Šalomounovi a mluvila s ním o všem, co měla na srdci. [3] Šalomoun jí zodpověděl všechny její otázky; ani jedna otázka nebyla pro krále tak tajemná, že by jí nezodpověděl. [4] Když královna ze Sáby viděla všechnu Šalomounovu moudrost a dům, který vybudoval, [5] i jídlo na jeho stole, zasedání jeho hodnostářů, pohotovost jeho služebnictva a jejich oděvy, jeho číšníky i jeho zápalnou oběť, kterou přinášel v Hospodinově domě, zůstala bez dechu. [6] Řekla králi: "Co jsem slyšela ve své zemi o tvém podnikání i o tvé moudrosti, je pravda. [7] Nevěřila jsem těm slovům, dokud jsem nepřišla a nespátřila to na vlastní oči. A to mi nebyla sdělena ani polovina. Překonal jsi moudrostí a blahobytem pověst, kterou jsem slyšela. [8] Blaze tvým mužům, blaze těmto tvým služebníkům, kteří jsou ustavičně v tvých službách a naslouchají tvé moudrosti. [9] Požehnán buď Hospodin, tvůj Bůh, který si tě oblíbil a dosadil tě na izraelský trůn. Protože si Hospodin zamiloval Izraele navěky, ustanovil tě králem, abys zjednával právo a spravedlnost." [10] Pak dala králi sto dvacet talentů zlata, velmi mnoho balzámu a drahokamy. Už nikdy nebylo přivezeno tolik takového balzámu, jaký dala královna ze Sáby králi Šalomounovi. [11] Také Chíramovy lodě, které dopravovaly z Ofiru zlato, přivezly z Ofiru velmi mnoho almučímového dřeva a drahokamy. [12] Z almučímového dřeva dal král udělat zábradlí pro dům Hospodinův i pro dům královský a citary a harfy pro zpěváky. Takové almučímové dřevo už víckrát nebylo dovezeno a dodnes se nevidí. [13] Král Šalomoun splnil královně ze Sáby každé přání, jež vyslovila. Navíc jí dal dary hodné krále Šalomouna. Pak se odebrala i se svými služebníky do své země. [14] Váha zlata, které bylo přiváženo Šalomounovi za jeden rok, činila šest set šedesát šest talentů, [15] mimo zlato od kupců a ze zisku obchodníků i od všech králů západua místodržitelů země. [16] Král Šalomoun dal udělat dvě stě pavéz z tepaného zlata; na jednu pavézu vynaložil šest set šekelů zlata. [17] Dále dal udělat tři sta štítů z tepaného zlata; na jeden štít vynaložil tři hřivny zlata. Král je pak dal uložit do domu Libanónského lesa. [18] Král dal také udělat veliký trůn ze slonoviny a obložil jej ryzím zlatem. [19] Trůn měl šest stupňů, vzadu nahoře byl zaoblen, po obou stranách sedadla měl opěradla a vedle opěradel stáli dva lvi. [20] Na šesti stupních tam stálo z obou stran dvanáct lvů. Nic takového nebylo zhotoveno v žádném království. [21] Všechny nádoby, ze kterých král Šalomoun pil, byly zlaté a všechny předměty domu Libanónského lesa byly potaženy lístkovým zlatem; nic nebylo ze stříbra, to v Šalomounově době nemělo cenu. [22] Král měl na moři zámožské loďstvo spolu s loděmi Chíramovými. Jednou za tři roky zámožské loďstvo přijíždělo a přiváželo zlato a stříbro, slonovinu, opice a pávy. [23] Král Šalomoun převyšil všechny krále země bohatstvím i moudrostí. [24] Celá země vyhledávala Šalomouna, aby slyšela jeho moudrost, kterou mu Bůh vložil do srdce. [25] Každý přinášel svůj dar: předměty stříbrné i zlaté, pláště, zbroj, balzámy, koně, mezky, a to rok co rok. [26] Tak Šalomoun nashromáždil vozy a jezdecké koně; měl tisíc čtyři sta vozů a dvanáct tisíc jezdeckých koní. Rozmístil je ve městech pro vozbu a u sebe v Jeruzalémě. [27] Král měl v Jeruzalémě stříbra jako kamení a cedrů jako planých fíků, jakých roste mnoho v Přímořské nížině. [28] Koně, které měl Šalomoun, přicházeli z Egypta. Karavany královských překupníků kupovaly stáda koní za pevnou cenu. [29] Vůz se vyvážel z Egypta za šest set šekelů stříbra a kůň za sto padesát. Jejich prostřednictvím se vyváželi všem králům chetejským a aramejským.

1Kr kapitola 11.

[1] Král Šalomoun si zamiloval mnoho žen cizinek, faraónovu dceru, Moábky, Amónky, Edómky, Sidónanky a Chetejky, [2] z těch pronárodů, o nichž Hospodin Izraelcům řekl: "Nebudete vcházet k nim a oni nebudou vcházet k vám. Jistě by naklonili vaše srdce ke svým bohům." Šalomoun k nim přilnul velkou láskou. [3] Měl mnoho žen: sedm set kněžen a tři sta ženin. Jeho ženy odklonily jeho srdce. [4] Když nadešel Šalomounovi čas stáří, jeho ženy odklonily jeho srdce k jiným bohům, takže jeho srdce nebylo cele při Hospodinu, jeho Bohu, jako bylo srdce jeho otce Davida. [5] Šalomoun chodil za božstvem Sidónanů Ašoretou a za ohydnou modlou Amónců Milkómem. [6] Tak se Šalomoun dopouštěl toho, co je zlé v Hospodinových očích, a neoddal se cele Hospodinu jako jeho otec David. [7] Tehdy Šalomoun vystavěl posvátné návrší Kemóšovi, ohydné modle Moábců, na hoře, která je naproti Jeruzalému, a Molekovi, ohydné modle Amónovců. [8] Totéž udělal pro všechny své ženy cizinky, které páily kadidlo a obětovaly svým bohům. [9] Hospodin se na Šalomouna rozhněval, že se srdcem odklonil od Hospodina, Boha Izraele, jenž se mu dvakrát ukázal [10] a výslovně mu zakázal chodit za jinými bohy. Ale on nedbal na to, co Hospodin přikázal. [11] Hospodin tedy řekl Šalomounovi: "Protože to s tebou dopadlo tak, že nedodržíš mou smlouvu a má nařízení, která jsem ti přikázal, zcela jistě odtrhnu království od tebe a dám je tvému služebníku. [12] Avšak za tvého života to neučiním kvůli tvému otci Davidovi. Odtrhnu je až z ruky tvého syna. [13] Celé království však přece neodtrhnu, jeden kmen dám tvému synu kvůli svému služebníku Davidovi a kvůli Jeruzalému, který jsem vyvolil." [14] Hospodin vzbudil Šalomounovi protivníka v Edómci Hadadovi. Byl z edómského královského rodu. [15] Když totiž David byl v Edómu a Jóab, velitel vojska, vytáhl, aby pohřbil padlé, vybil v Edómu všechny mužského pohlaví. [16] Jóab a celý Izrael tam byli usazeni šest měsíců, dokud v Edómu nebyli vyhlazeni všichni mužského pohlaví. [17] Hadad však uprchl a s ním někteří edómští muži ze služebnictva jeho otce a přišli do Egypta. Hadad byl tenkrát příliš mladý. [18] Odešli z Midjánu a přišli do Páranu. Z Páranu s sebou vzali muže a přišli do Egypta k faraónovi, králi egyptskému. Faraó mu dal dům, zaručil mu pokrm a dal mu i zemi. [19] Hadad získal velkou přízeň v očích faraónových, takže mu dal za ženu sestru své manželky, sestru vznešené paní Tachpenésy. [20] Sestra Tachpenésy mu porodila syna Genubata a Tachpenés ho po odstavení vychovávala přímo ve faraónově domě. Tak byl Genubat ve faraónově domě mezi faraónovými syny. [21] V Egyptě Hadad uslyšel, že David ulehl ke svým otcům a že zemřel i velitel vojska Jóab. Proto Hadad řekl faraónovi: "Propust' mne, rád bych šel do své země." [22] Faraó mu řekl: "Co ti u mne chybí, že chceš jít do své země?" Odvětil: "Nic. Jenom mě propust'!" [23] Bůh vzbudil Šalomounovi též protivníka v Rezónovi, synu Eljádovu, který uprchl svému pánu Hadad-ezerovi, králi Sóby. [24] Shromáždil kolem sebe muže a stal se velitelem hordy, když je David začal vybíjet. Odešli do Damašku; tam se usídlili a v Damašku kralovali. [25] Byl protivníkem Izraele po všechny Šalomounovy dny, spolu s tím zlem, které představoval Hadad. Zprotivil si Izraele, když kraloval nad Aramem. [26] Také Jarobeám, syn Nebatův, služebník Šalomounův, Efratejec ze Seredy, jehož matka jménem Serúa byla vdovou, pozdvihl ruku proti králi. [27] A důvod, proč pozdvihl ruku proti králi, je tento: Šalomoun vystavěl Miló a uzavřel trhlinu města svého otce Davida. [28] Ten muž Jarobeám byl udatný bohatýr. Když Šalomoun mladíka uviděl, jak koná své dílo, ustanovil ho nad veškerou pracovní povinností domu Josefova. [29] V onen čas vyšel jednou Jarobeám z Jeruzaléma. Cestou ho potkal prorok Achijáš Šíloský, zahalený do nového pláště. Byli na poli sami. [30] Achijáš uchopil nový plášť, který měl na sobě, roztrhal jej na dvanáct kusů [31] a řekl Jarobeámovi: "Vezmi si deset kusů! Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: 'Hle, já odtrhnu království z ruky Šalomounovy a tobě dám deset kmenů. [32] Jemu zbude jeden kmen ze všech izraelských kmenů kvůli mému služebníku Davidovi a kvůli Jeruzalému, městu, které jsem vyvolil. [33] To proto, že mě opustili, klaněli se Ašoretě, božstvu Sidónanů, Kemóšovi, božstvu Moábců, a Milkómovi, božstvu Amónovců. Nechodili po mých cestách, neřídili se tím, co je správné v mých očích, mými nařízeními a právními ustanoveními jeho otec David. [34] Ale celé království mu z ruky nevezmu, neboť jsem ho ustanovil vladkou na celý život kvůli svému služebníku Davidovi, jehož jsem vyvolil a který mé příkazy a má nařízení dodržoval. [35] Vezmu království z ruky jeho syna a dám je tobě, totiž deset kmenů. [36] Jeho synu dám jeden kmen, tak, aby mému služebníku Davidovi zůstalo planoucí světlo po všechny dny přede mnou v Jeruzalémě, v městě, které jsem si vyvolil, abych tam dal spočinout svému jménu. [37] Tebe si však vezmu, abys kraloval nade vším, po čem tvá duše touží. Ty budeš králem nad Izraelem. [38] Budeš-li poslušný ve všem, co ti přikážu, a budeš-li chodit po mých cestách a řídit se tím, co je správné v mých očích, a dodržovat má nařízení a má přikázání, jak to činil můj služebník David, budu s tebou a vybuduji ti trvalý dům, jako jsem vybudoval Davidovi, a dám ti Izraele. [39] Pokořím tím Davidovo potomstvo, ale ne pro všechny dny.'" [40] Šalomoun usiloval Jarobeáma usmrtit. Proto Jarobeám uprchl do Egypta k egyptskému králi Šíšakovi a zůstal v Egyptě až do Šalomounovy smrti. [41] O ostatních příbězích Šalomounových, o všem, co konal, i o jeho moudrosti se píše, jak známo, v Knize příběhů Šalomounových. [42] Šalomoun kraloval v Jeruzalémě nad celým Izraelem čtyřicet let. [43] I ulehl Šalomoun ke svým otcům a byl pohřben v městě svého otce Davida. Po něm se stal králem jeho syn Rechabeám.

1Kr kapitola 12.

[1] Rechabeám se odebral do Šekemu. Do Šekemu totiž přišel celý Izrael, aby ho ustanovil králem. [2] Jarobeám, syn Nebatův, se o tom doslechl, když byl ještě v Egyptě, kam uprchl před králem Šalomounem; Jarobeám se totiž usadil v Egyptě. [3] Poslali pro něj a povolali ho zpět. Jarobeám přišel s celým shromážděním Izraele a promluvili k Rechabeámovi: [4] "Tvůj otec nás sevřel tvrdým jhem. Ulehči nám nyní tvrdou službu svého otce a těžké jho, které na nás vložil, a my ti budeme sloužit." [5] Rechabeám jim řekl: "Jděte a po třech dnech se opět ke mně vraťte." A lid se rozešel. [6] Král Rechabeám se radil se starci, kteří byli ve službách jeho otce Šalomouna, dokud ještě žil. Ptal se: "Jak vy radíte? Co mám tomuto lidu odpovědět?" [7] Promluvili k němu takto: "Jestliže se dnes tomuto lidu projevíš jako služebník a posloužíš jim, jestliže jim vyhovíš a dáš jim laskavou odpověď, budou po všechny dny tvými služebníky." [8] On však nedbal rady starců, kterou mu dávali, a radil se s mladíky, kteří s ním vyrostli a teď byli v jeho službách. [9] Těch se zeptal: "Co radíte vy? Jak máme odpovědět tomuto lidu, který mi řekl: 'Ulehči nám jho, které na nás vložil tvůj otec?'" [10] Mladíci, kteří s ním vyrostli, promluvili k němu takto: "Toto řekni tomuto lidu, který k tobě promluvil slovy: 'Tvůj otec nás obtížil jhem, ty však nám je ulehči.' Promluv k nim takto: 'Můj malík je tlustší než bedra mého otce. [11] Tak tedy můj otec na vás vložil těžké jho? Já k vašemu jhu ještě přidám. Můj otec vás trestal bičí, já vás však budu trestat důtkami!'" [12] Třetího dne přišel Jarobeám a všechen lid k Rechabeámovi, jak král nařídil: "Třetího dne se ke mně navratte." [13] Král lidu odpověděl tvrdě a nedbal rady, kterou mu dali starci. [14] Promluvil k nim podle rady mladíků: "Můj otec vás obtížil jhem, já k vašemu jhu ještě přidám. Můj otec vás trestal bičí, já vás však budu trestat důtkami." [15] Král lid nevslyšel, neboť to bylo řízení Hospodinovo. Tak se splnilo slovo, které Hospodin ohlásil Jarobeámovi, synu Nebatovu, skrze Achijáše Šíloského. [16] Když celý Izrael uviděl, že je král nevslyšel, dal lid králi tuto odpověď: "Jaký podíl máme v Davidovi? Nemáme dědictví v synu Jišajovu. Ke svým stanům, Izraeli! Nyní pohleď na svůj dům, Davide!" A Izrael se rozešel ke svým stanům. [17] Proto Rechabeám kraloval pouze nad Izraelci usedlými v judských městech. [18] Král Rechabeám vyslal Adoráma, který byl nad nucenými pracemi, ale celý Izrael ho ukamenoval k smrti. Král Rechabeám byl nucen skočit do vozu a utéci do Jeruzaléma. [19] Tak se vzbouřil Izrael proti domu Davidovu, a to trvá dodnes. [20] Když se celý Izrael doslechl, že se Jarobeám navrátil, poslali pro něj a povolali ho do pospolitosti a ustanovili ho za krále nad celým Izraelem. Při domě Davidově nezůstal nikdo kromě kmene Judova. [21] Když přišel Rechabeám do Jeruzaléma, shromáždil celý dům Judův a kmen Benjaminův, sto osmdesát tisíc vybraných bojovníků, aby bojovali s domem izraelským a vrátili království Rechabeámovi, synu Šalomounovu. [22] I stalo se slovo Boží k Šemajášovi, muži Božímu: [23] "Řekni judskému králi

Rechabeámovi, synu Šalomounovu, a celému domu Judovu a Benjamínovi i zbytku lidu: [24] Toto praví Hospodin: 'Netáhněte a nebojte proti svým bratřím Izraelcům. Každý ať se vrátí do svého domu, neboť se to stalo z mé vůle.'" Uposlechli tedy Hospodinova slova a vrátili se zpět, jak Hospodin nařídil. [25] Jarobeám vystavěl Šekem v Efrajimském pohoří a usadil se v něm. Odtud vyšel a vystavěl Penúel. [26] Pak si Jarobeám v srdci řekl: "Nyní by se mohlo království navrátit k Davidovu domu. [27] Kdyby tento lid chodil slavit obětní hody do Hospodinova domu v Jeruzalémě, obrátilo by se srdce tohoto lidu k jejich pánu, judskému králi Rechabeámovi. Mne by zabili a vrátili by se k judskému králi Rechabeámovi". [28] Král se poradil a dal udělat dva zlaté býčky a řekl lidu: "Už jste se dost nachodili do Jeruzaléma. Zde jsou tvoji bohové, Izraeli, kteří tě vyvedli z egyptské země!" [29] Jednoho býčka postavil v Bét-elu a druhého dal do Danu. [30] To svádělo lid k hříchu. Lid chodil za jedním z nich až do Danu. [31] Jarobeám udělal též domy na posvátných návrších a nadělal ze spodiny lidu kněze, kteří nepocházeli z Lévioců. [32] V osmém měsíci, patnáctého dne toho měsíce, zavedl Jarobeám svátek, podobný svátku v Judsku, a vystoupil k oltáři. Tak si počínal v Bét-elu: obětoval býčkům, které dal udělat, a ustanovil v Bét-elu kněze posvátných návrší, která nadělal. [33] Vystoupil k oltáři, který dal udělat v Bét-elu, patnáctý den osmého měsíce, toho měsíce, v kterém si usmyslel zavést svátek pro Izraelce; vystoupil k oltáři pálit kadidlo.

1Kr kapitola 13.

[1] Když Jarobeám stanul u oltáře, aby páli kadidlo, přišel do Bét-elu z Judska muž Boží s Hospodinovým slovem. [2] Volal proti oltáři na Hospodinův pokyn: "Oltáři, oltáři, toto praví Hospodin: 'Hle, Davidovu domu se narodí syn jménem Jósijáš. Ten bude na tobě obětovat kněze posvátných návrší, kteří na tobě páli kadidlo. Budou se na tobě spalovat i lidské kosti.'" [3] Téhož dne dal i věštecké znamení: "Toto je věštecké znamení, které ohlásil Hospodin: Hle, oltář se roztrhne a popel z obětí, který je na něm, se rozsype." [4] Když uslyšel král Jarobeám slovo muže Božího, které zvolal proti oltáři v Bét-elu, vztáhl od oltáře svou ruku a poručil: "Chopte se ho!" Ale ruka, kterou proti němu vztáhl, strnula, takže ji nemohl přitáhnout k sobě zpět. [5] Oltář se roztrhl a popel z obětí se z oltáře rozsypal podle věšteckého znamení, které muž Boží učinil na Hospodinův pokyn. [6] Král se na muže Božího obrátil se slovy: "Prosím, pros Hospodina, svého Boha, o shovívavost a modli se za mne, abych mohl přitáhnout ruku k sobě zpět." Muž Boží posílil Hospodina o shovívavost a král přitáhl ruku k sobě zpět a byla zase jako dřív. [7] Král k muži Božímu promluvil: "Pojď se mnou do domu, posílím se a dám ti dar." [8] Muž Boží králi odvětil: "I kdybys mi dal polovinu svého domu, nepůjdu s tebou. Na tomto místě nebudu jíst chléb ani pít vodu, [9] neboť tak mi přikázal Hospodin svým slovem: 'Nebudeš jíst chléb ani pít vodu a nevrátíš se zpět cestou, kterou jsi šel.'" [10] Muž Boží pak odešel jinou cestou a nevracel se cestou, po níž do Bét-elu přišel. [11] V Bét-elu bydlel jeden starý prorok. Jeho synové přišli a vyprávěli mu o všech činech, které toho dne vykonal muž Boží v Bét-elu. Vyprávěli svému otci i o tom, co promluvil ke králi. [12] Nato se jich otec zeptal: "Kterou cestou odešel?" Jeho synové viděli, kudy muž Boží, který přišel z Judska, odešel. [13] Poručil tedy synům: "Osedlejte mi osla!" Osedlali mu osla, on na něj nasedl [14] a jel za mužem Božím. Našel jej, jak sedí pod posvátným stromem. Řekl mu: "Ty jsi ten muž Boží, který přišel z Judska?" Odpověděl: "Jsem." [15] Nato mu řekl: "Pojď se mnou do domu a pojez chléb." [16] Muž Boží pravil: "Nemohu se s tebou vrátit, nepůjdu s tebou. Na tomto místě nebudu jíst chléb ani s tebou pít vodu, [17] neboť tak mi nařídil Hospodin svým slovem: 'Nebudeš tam jíst chléb ani pít vodu ani se nevrátíš cestou, po níž jsi šel.'" [18] On mu však řekl: "I já jsem prorok jako ty. Na Hospodinův pokyn ke mně promluvil anděl: 'Přiveď ho s sebou zpátky do svého domu, ať pojí chléb a napije se vody.'" Tak ho obelhal. [19] I vrátil se s ním, jedl chléb v jeho domě a pil vodu. [20] Když ještě seděli za stolem, stalo se slovo Hospodinovo k proroku, který ho přivedl zpět. [21] Zvolal na muže Božího, který přišel z Judska: "Toto praví Hospodin: 'Poněvadž ses vzepřel rozkazu Hospodinovu a nedodržel jsi příkaz, který ti dal Hospodin, tvůj Bůh, [22] ale vrátil ses a jedls chléb a pils vodu na místě, o němž ti řekl: Nebudeš tam jíst chléb ani pít vodu, nedostane se tvé mrtvé tělo do hrobu tvých otců.'" [23] Když prorok, kterého přivedl zpět, pojedl a napil se, osedlal mu osla [24] a on odejel. Na cestě ho přepadl lev a usmrtil ho. Jeho mrtvola ležela na cestě a vedle ní stál osel; i lev stál vedle mrtvol. [25] Tu šli kolem nějakí muži a viděli na cestě ležící mrtvolu i lva stojícího vedle té mrtvol. Přišli do města, v němž bydlel ten starý prorok, a vykládali o tom. [26] Když to uslyšel prorok, který ho přivedl z cesty zpět, řekl: "To je muž Boží, který se vzepřel Hospodinovu rozkazu. Hospodin jej vydal lvu a ten ho roztrhal a usmrtil podle slova, které k němu Hospodin promluvil." [27] Pak rozkázal svým synům: "Osedlejte mi osla!" Osedlali mu ho. [28] Odejel a nalezl mrtvolu ležící na cestě; vedle mrtvol stál osel i lev. Lev nesežral mrtvolu ani neroztrhal osla. [29] Prorok zvedl mrtvolu muže Božího, naložil ji na osla a vezl ji zpět. Ten starý prorok přišel do města, nařikal nad ním a pohřbil ho. [30] Jeho mrtvé tělo uložil do svého hrobu a nařikali nad ním: "Běda, můj bratře!" [31] Po pohřbu řekl svým synům: "Až umřu, pochovejte mě do hrobu, v němž je pohřben muž Boží. Vedle jeho kostí uložte i mé kosti. [32] Jistě se stane to, co na Hospodinův pokyn volal proti oltáři v Bét-elu i proti všem domům na posvátných návrších v samařských městech." [33] Ani po této události se Jarobeám neodvrátil od své zlé cesty, ale dál dělal kněze posvátných návrší ze spodiny lidu. Kdo chtěl, toho pověřil, aby byl knězem posvátných návrší. [34] Touto věcí se Jarobeámův dům prohřešil, a proto musel být zničen a vyhlazen z povrchu země.

1Kr kapitola 14.

[1] V té době onemocněl Abijáš, syn Jarobeámův. [2] I řekl Jarobeám své ženě: "Vstaň, přestroj se, aby se nepoznalo, že jsi žena Jarobeáмова, a jdi do Šíla. Tam je prorok Achijáš, který mi ohlásil, že budu nad tímto lidem králem. [3] Vezmi s sebou deset chlebů, ale rozdrobených, a lahvici medu a jdi k němu. On ti oznámí, co se s chlapcem stane." [4] Jarobeáмова žena tak učinila. Vydala se na cestu do Šíla a vstoupila do Achijášova domu. Achijáš už neviděl, jeho oči byly zastřeny stářím. [5] Ale Hospodin Achijášovi řekl: "Hle, přišla žena Jarobeáмова dotázat se tě na slovo o svém synu, který je nemocen. Promluvíš k ní tak a tak. Až přijde, bude se vydávat za někoho jiného." [6] Sotvaže Achijáš uslyšel její kroky, když vcházela do dveří, řekl: "Vstup, ženo Jarobeáмова! Proč se vydáváš za někoho jiného? Jsem k tobě poslán s tvrdým slovem. [7] Jdi, řekni Jarobeámovi: Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: 'Vyvýšil jsem tě zprostředka lidu a učinil jsem tě vévodou nad Izraelem, svým lidem, [8] odtrhl jsem království od domu Davidova a dal jsem je tobě. Ty však nejsi jako můj služebník David, který dodržoval má přikázání a následoval mě celým svým srdcem, takže konal jen to, co je správné v mých očích. [9] Ty sis počínal hůře než všichni, kdo byli před tebou. Odešels a udělal sis jiné bohy, slité modly, a tak jsi mě urážel. Obrátil ses ke mně zády. [10] Proto uvedu na Jarobeámův dům zlo. Vyhladím Jarobeámovi toho, jenž močí na stěnu, a v Izraeli zajatého i zanechaného. Vymetu Jarobeámův dům tak dokonale, jako se vymetá mrva. [11] Kdo zemře Jarobeámovi v městě, toho sežerou psi, kdo zemře na poli, toho sežere nebeské ptactvo.' Tak promluvil Hospodin. [12] Ty však vstaň a jdi domů. Až tvá noha vstoupí do města, dítě zemře. [13] Všechn Izrael bude nad ním nařikat a pohřbí je. Jen ono samotné z Jarobeáмова rodu přijde do hrobu, protože z Jarobeáмова domu jen na něm nalezl Hospodin, Bůh Izraele, něco dobrého. [14] Hospodin vzbudí proti Izraeli krále, který Jarobeámův dům vyhladí. Ještě dnes! Co říkám - hned teď! [15] Hospodin bude bít Izraele, takže se bude klátit jako rákosí ve vodě, vyrvе Izraele z dobré země, kterou dal jejich otcům, a rozptýlí je až za Řeku, protože si dělali posvátné kúly a Hospodina uráželi. [16] Vydá Izraele pro Jarobeámovy hříchy, jichž se dopouštěl a jimiž svedl Izraele k hříchu." [17]

Jarobeámová žena se vydala na cestu a přišla do Tirsy. Sotva vstoupila na práh domu, chlapec zemřel. [18] Pohřbili ho a všechen Izrael nad ním nařikal, podle slova, které ohlásil Hospodin skrze svého služebníka, proroka Achijáše. [19] O ostatních příbězích Jarobeámových, jak válčil a kraloval, se píše v Knize letopisů králů izraelských. [20] Jarobeám kraloval po dobu dvaceti dvou let. I ulehl ke svým otcům. Po něm se stal králem jeho syn Nádab. [21] Rechabeám, syn Šalomounův, kraloval v Judsku. Bylo mu jedenačtyřicet let, když začal kralovat, a kraloval sedmnáct let v Jeruzalémě, v městě, které vyvolil Hospodin ze všech izraelských kmenů, aby tam spočinulo jeho jméno. Jeho matka se jmenovala Naama; byla to Amónka. [22] Juda činil to, co je zlé v Hospodinových očích; popouzeli ho k žárlivosti svými hříchy, jichž se dopouštěli ještě víc než jejich otcové. [23] Na každém vysokém pahorku a pod každým zeleným stromem si stavěli i oni posvátná návrší, posvátné sloupy a kúly. [24] V zemi bylo také plno modlářského smilstva; páchali je podle všelijakých ohavností těch pronárodů, které Hospodin před Izraelci vyhnal. [25] V pátém roce vlády krále Rechabeáma vytáhl Šíšak, král egyptský, proti Jeruzalému. [26] Pobral poklady domu Hospodinova i poklady domu královského; pobral všechno. Pobral i všechny zlaté štíty, které pořídil Šalomoun. [27] Místo nich pořídil král Rechabeám štíty bronzové a svěřil je velitelům běžců, kteří střežili vchod do královského domu. [28] Kdykoli král vcházel do Hospodinova domu, běžci je přinášeli a zase odnášeli do místnosti pro běžce. [29] O ostatních příbězích Rechabeámových, o všem, co konal, se píše, jak známo, v Knize letopisů králů judských. [30] Válka mezi Rechabeámem a Jarobeámem trvala po všechna ta léta. [31] I ulehl Rechabeám ke svým otcům a byl pohřben vedle svých otců v Městě Davidově. Jeho matka se jmenovala Naama; byla to Amónka. Po něm se stal králem jeho syn Abijám.

1Kr kapitola 15.

[1] V osmnáctém roce vlády krále Jarobeáma, syna Nebatova, se stal králem nad Judou Abijám. [2] Kraloval v Jeruzalémě tři léta. Jeho matka se jmenovala Maaka; byla to dcera Abíšalómová. [3] Chodil ve všech hříších svého otce, jichž se před ním dopouštěl, a jeho srdce nebylo cele při Hospodinu, jeho Bohu, jako srdce jeho otce Davida. [4] Ale pro Davida mu dal Hospodin, jeho Bůh, v Jeruzalémě planoucí světlo; vzbudil po něm jeho syna a upevnil Jeruzalém. [5] To proto, že David činil to, co je správné v Hospodinových očích, a po celý svůj život se neodchýlil od něho, co mu on přikázal, kromě té věci s Chetejcem Urijášem. [6] Válka mezi Rechabeámem a Jarobeámem trvala po všechna léta Abijámovy života. [7] O ostatních příbězích Abijámových, o všem, co konal, se píše, jak známo, v Knize letopisů králů judských. Válka mezi Abijámem a Jarobeámem trvala dál. [8] I ulehl Abijám ke svým otcům a pohřbili ho v Městě Davidově. Po něm se stal králem jeho syn Ása. [9] Ve dvacátém roce vlády izraelského krále Jarobeáma se stal králem Ása, král judský. [10] Kraloval v Jeruzalémě jedenačtyřicet let. Jeho matka se jmenovala Maaka; byla to dcera Abíšalómová. [11] Ása činil to, co je správné v Hospodinových očích, jako jeho otec David. [12] Vymýtil ze země ty, kdo se oddávali modlářskému smilstvu, a odstranil všechny hnusné modly, které udělali jeho otcové. [13] Také svou matku Maaku zbavil jejího královského postavení za to, že udělala nestvůrnou modlu pro Ašéru. Ása její nestvůrnou modlu podřal a spálil v Kidrónském úvalu. [14] I když nebyla odstraněna posvátná návrší, přece bylo srdce Ásovo po všechny jeho dny cele při Hospodinu. [15] Svaté dary svého otce i své svaté dary, stříbro, zlato a různé předměty, přinesl do Hospodinova domu. [16] Válka mezi Ásou a Baešou, králem izraelským, trvala po všechny jejich dny. [17] Izraelský král Baeša vytáhl proti Judsku. Vystavěl Rámu, aby zabránil judskému králi Ásovi vycházet a vcházet. [18] Ása vzal všechno stříbro a zlato, které zbylo v pokladech domu Hospodinova, i poklady domu královského a předal je svým služebníkům. Ty pak poslal král Ása k aramejskému králi Ben-hadadovi, synu Tabrimóna, syna Chezjóna, který sídlil v Damašku, se vzkazem: [19] "Máme spolu smlouvu, měli ji i můj a tvůj otec. Zde ti posílám stříbro a zlato jako úplatu. Nuže, zruš svou smlouvu s izraelským králem Baešou, ať ode mne odtáhne." [20] Ben-hadad krále Ásu uposlechl a poslal velitele se svými vojsky proti izraelským městům. Vybil Ijón, Ábel-bét-maaku, celý Kinerót a celou zemi Neftalí. [21] Když to Baeša uslyšel, přestal stavět Rámu. Sídlil v Tirse. [22] Král Ása vyzval celé Judsko, všechny bez výjimky, aby z Rámy odnášeli kámen a dřevo, z nichž stavěl Baeša. Král Ása z toho vystavěl Gebu Benjámínovu a Mispu. [23] O všech ostatních příbězích Ásových, o všech jeho bohatýrských činech, o všem, co konal, i o městech, která vystavěl, se píše, jak známo, v Knize letopisů králů judských; pouze ve stáří byl nemocen na nohy. [24] I ulehl Ása ke svým otcům a byl pohřben vedle svých otců v městě svého otce Davida. Po něm se stal králem jeho syn Jóšafat. [25] V druhém roce vlády judského krále Ásy se stal králem nad Izraelem Nádab, syn Jarobeámův. Kraloval nad Izraelem dva roky. [26] Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích. Chodil po cestě svého otce, v jeho hřichu, jímž svedl k hřichu Izraele. [27] Proti němu zosnoval spiknutí Baeša, syn Achijášův, z domu Isacharova. V Gibetónu, který patří Pelištejcům, ho Baeša zabil. Nádab a všechen Izrael totiž Gibetón obléhali. [28] Baeša ho usmrtil v třetím roce vlády judského krále Ásy a kraloval místo něho. [29] Když se ujal kralování, vybil všechen dům Jarobeámův, nezanechal Jarobeámovi nic, co mělo dech; vyhladil jej podle slova Hospodinova, které ohlásil skrze svého služebníka Achijáše Šíloského. [30] To pro Jarobeámovy hříchy, jichž se dopouštěl a jimiž svedl k hřichu Izraele, pro jeho urážky, jimiž urážel Hospodina, Boha Izraele. [31] O ostatních příbězích Nádabových, o všem, co konal, se píše, jak známo, v Knize letopisů králů izraelských. [32] Válka mezi Ásou a izraelským králem Baešou trvala po všechny jejich dny. [33] V třetím roce vlády judského krále Ásy se stal králem nad celým Izraelem Baeša, syn Achijášův. Kraloval v Tirse dvacet čtyři roky. [34] Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích. Chodil po cestě Jarobeámově, v jeho hřichu, jímž svedl k hřichu Izraele.

1Kr kapitola 16.

[1] I stalo se slovo Hospodinovo k Jehúovi, synu Chananíovu, proti Baešovi: [2] "Ačkoli jsem tě pozvedl z prachu a učinil jsem tě vévodou nad Izraelem, svým lidem, chodil jsi po cestě Jarobeámově a Izraele, můj lid, jsi svedl k hřichu, takže mě svými hříchy uráželi. [3] Hle, já vymetu Baešu i jeho dům a učiním s jeho domem totéž, co s domem Jarobeáma, syna Nebatova. [4] Kdo zemře Baešovi ve městě, toho sežerou psi, a kdo mu zemře na poli, toho sežere nebeské ptactvo." [5] O ostatních příbězích Baešových, o tom, co konal, i o jeho bohatýrských činech se píše, jak známo, v Knize letopisů králů izraelských. [6] I ulehl Baeša ke svým otcům a byl pohřben v Tirse. Po něm se stal králem jeho syn Éla. [7] Tak skrze proroka Jehúa, syna Chananíova, se stalo slovo Hospodinovo k Baešovi a k jeho domu kvůli všemu, co konal a co je zlé v Hospodinových očích. Urážel ho dílem svých rukou a stal se podobný domu Jarobeámovu, který vybil. [8] V dvacátém šestém roce vlády judského krále Ásy se stal králem Éla, syn Baešův. Kraloval dva roky nad Izraelem v Tirse. [9] Proti němu zosnoval spiknutí jeho služebník Zimírí, velitel poloviny vozby. Éla v Tirse právě popíjel a byl opilý v domě Arsy, správce domu v Tirse. [10] Zimírí vstoupil a ubil ho k smrti; bylo to ve dvacátém sedmém roce vlády judského krále Ásy. A stal se místo něho králem. [11] Když jako král nastoupil na trůn, vybil celý Baešův dům. Nezanechal mu toho, jenž močí na stěnu, ani mstitel ani přítele. [12] Tak Zimírí vyhladil celý Baešův dům podle Hospodinova slova, které Baešovi ohlásil skrze proroka Jehúa, [13] kvůli všem Baešovým hříchům i kvůli hříchům jeho syna Ély, jichž se dopouštěli a jimiž svedli k hřichu Izraele; svými modlářskými přeludy uráželi Hospodina, Boha Izraele. [14] O ostatních příbězích Élových, o všem, co konal, se píše, jak známo, v Knize letopisů králů izraelských. [15] V dvacátém sedmém roce vlády judského krále Ásy

se stal králem Zimrí. Kraloval v Tirse sedm dní. Lid tábořil u pelištejského Gibetónu. [16] Tábořící lid uslyšel, že Zimrí zosnoval spiknutí a že dokonce ubil krále. Všechn Izrael tedy v onen den ustanovil v táboře králem nad Izraelem velitele vojska Omrího. [17] Omří odtáhl se vším Izraelem od Gibetónu a oblehli Tirsu. [18] Když Zimří viděl, že město bude dobyto, vešel do paláce královského domu, královský dům nad sebou zapálil, a tak zemřel [19] pro své hříchy, které páchal, když se dopouštěl toho, co je zlé v Hospodinových očích, a chodil po cestě Jarobeámově, v jeho hříchu, jímž svedl k hříchu Izraele. [20] O ostatních příbězích Zimrího a o spiknutí, které zosnoval, se píše, jak známo, v Knize letopisů králů izraelských. [21] Tehdy se izraelský lid rozdvajil. Polovina lidu byla při Tibním, synu Gínatovu, a chtěla ho ustanovit králem, polovina byla při Omřím. [22] Lid, který byl při Omřím, přemohl lid, který byl při Tibním, synu Gínatovu. Tibní zahynul a králem se stal Omří. [23] V třicátém prvním roce vlády judského krále Ásy se stal králem nad Izraelem Omří. Kraloval dvanáct let, z toho v Tirse šest let. [24] Od Šemera získal horu Šomerón za dva talenty stříbra. Tu horu obestavěl a město, které vystavěl, pojmenoval Šomerón (to je Samaří) podle jména pána hory Šemera. [25] Omří se dopouštěl toho, co je zlé v Hospodinových očích, horších věcí než všichni, kdo byli před ním. [26] Chodil po všech cestách Jarobeáma, syna Nebatova, v jeho hříchu, jímž svedl k hříchu Izraele; svými modlářskými přeludy uráželi Hospodina, Boha Izraele. [27] O ostatních příbězích Omřího, o tom, co konal, o jeho bohatýrských činech, jež konal, se píše, jak známo, v Knize letopisů králů izraelských. [28] I ulehle ke svým otcům a byl pohřben v Samaří. Po něm se stal králem jeho syn Achab. [29] V třicátém osmém roce vlády judského krále Ásy se stal králem nad Izraelem Achab, syn Omřího. Kraloval nad Izraelem v Samaří dvacet dva roky. [30] Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, více než všichni, kdo byli před ním. [31] Bylo mu málo chodit v hříších Jarobeáma, syna Nebatova. Vzal si za ženu Jezábelu, dceru Etbaala, krále Sidónanů, a chodil sloužit Baalovi a klaněl se mu. [32] Postavil Baalovi oltář v Baalově domě, který vystavěl v Samaří. [33] Achab také udělal posvátný kůl. Tím, čeho se dopouštěl, urážel Hospodina, Boha Izraele, víc než všichni izraelští králové, kteří byli před ním. [34] V jeho dnech vystavěl Chíel Bételský Jericho. Na Abíramovi, svém prvorozeném, položil jeho základ a na Segúbovi, svém nejmladším, postavil jeho vrata podle Hospodinova slova, které ohlásil skrze Jozua, syna Núnova.

1Kr kapitola 17.

[1] Elijáš Tišbejský z přistěhovalců gileádských řekl Achabovi: "Jakože živ je Hospodin, Bůh Izraele, v jehož jsem službách, v těchto letech nebude rosa ani déšť, leč na mé slovo." [2] I stalo se k němu slovo Hospodinovo: [3] "Jdi odtud a obrať se na východ a skryj se u potoka Keritu proti Jordánu. [4] Z potoka budeš pít a přikázal jsem havranům, aby tě tam opatrovali potravou." [5] Šel tedy a učinil, jak řekl Hospodin. Usadil se u potoka Keritu proti Jordánu. [6] A havrani mu přinášeli chléb i maso ráno a chléb i maso večer a z potoka pil. [7] Uplynula řada dnů a potok vyschl, protože v zemi nenastaly deště. [8] I stalo se k němu slovo Hospodinovo: [9] "Vstaň a jdi do Sarepty, jež je u Sidónu, a usad se tam. Hle, přikázal jsem tam jedné vdově, aby tě opatrovala potravou." [10] Vstal tedy a šel do Sarepty. Přišel ke vchodu do města, a hle, jedna vdova tam sbírá dříví. Zavolal na ni: "Naber mi prosím trochu vody do nádoby, abych se napil." [11] Když jí šla nabrat, zavolal na ni: "Vezmi pro mě prosím s sebou skývu chleba." [12] Řekla: "Jakože živ je Hospodin, tvůj Bůh, nemám nic upečeno, mám ve džbánu jen hrst mouky a v láhvi trochu oleje. Hle, sbírám trochu dříví. Pak to půjdu připravit pro sebe a svého syna. Najíme se a zemřeme." [13] Elijáš jí řekl: "Neboj se. Jdi a udělej, co jsi řekla. Jen mi z toho nejdřív připrav malý podpopelný chléb a přines mi jej. Potom připravíš jídlo pro sebe a svého syna, [14] neboť toto praví Hospodin, Bůh Izraele: 'Mouka ve džbánu neubude a olej v láhvi nedojde až do dne, kdy dá Hospodin zemi déšť.'" [15] Šla a udělala, jak Elijáš řekl, a měla co jíst po mnoho dní ona i on i její dům. [16] Mouka ve džbánu neubývala a olej v láhvi nedocházel podle slova Hospodinova, které ohlásil skrze Elijáše. [17] Po těchto událostech onemocněl syn té ženy, paní domu. V nemoci se mu přitížilo, ba již přestal dýchat. [18] Tu řekla Elijášovi: "Co ti bylo do mých věcí, muži Boží? Přišel jsi ke mně, abys mi připomněl mou nepravost a mému synu přivodil smrt?" [19] On jí řekl: "Dej mi svého syna!" Vzal jí ho z klína, vynesl jej do pokojíka na střeše, kde bydlel, a položil ho na své lože. [20] Pak volal k Hospodinu: "Hospodine, můj Bože, cožpak i té vdově, u které jsem hostem, způsobíš zlo a přivodíš jejímu synu smrt?" [21] Třikrát se nad dítětem sklonil a volal k Hospodinu: "Hospodine, můj Bože, ať se prosím vrátí do tohoto dítěte život!" [22] Hospodin Elijášův hlas vyslyšel, do dítěte se navrátil život a ožilo. [23] Elijáš dítě vzal, snesl je z pokojíka na střeše do domu, dal je jeho matce a řekl: "Pohled, tvůj syn je živ." [24] Žena Elijášovi odpověděla: "Nyní jsem poznala, že jsi muž Boží a že slovo Hospodinovo v tvých ústech je pravdivé."

1Kr kapitola 18.

[1] Po mnoha dnech, třetího roku, se stalo slovo Hospodinovo k Elijášovi: "Jdi a ukaž se Achabovi, chci dát zemi déšť." [2] Elijáš tedy šel, aby se ukázal Achabovi. V Samaří se rozmohl hlad. [3] Achab si zavolal Obadjáše, správce domu. Obadjáš se velice bál Hospodina. [4] Když dala Jezábel vyhledat Hospodinovy proroky, ujal se Obadjáš sta proroků, schoval je po padesáti mužích v jeskyni a opatroval je chlebem a vodou. [5] Achab Obadjášovi řekl: "Jdi ke všem vodním pramenům a ke všem potokům v zemi; snad se najde tráva, abychom užívali koně a mezky a nemuseli porážet dobytek." [6] Rozdělili si zemi, aby ji prošli. Achab šel sám jednou cestou a Obadjáš šel sám jinou cestou. [7] Když byl Obadjáš na cestě, hle, Elijáš mu jde vstříc. Obadjáš ho zpozoroval, padl na tvář a zvolal: "Jsi to ty, Elijáši, můj pane?" [8] Odvětil mu: "Jsem. Jdi a vyříd' svému pánu: Je zde Elijáš." [9] Obadjáš řekl: "Čím jsem zhřešil, že vydáváš svého služebníka do rukou Achabovi, aby mě usmrtil?" [10] Jakože živ je Hospodin, tvůj Bůh, není pronároda ani království, kam by můj pán nebyl poslal, aby tě vyhledal. Když řekli: 'Není tady', museli v tom království nebo pronárodu odpřisáhnout, že tě nenašli. [11] A ty nyní říkáš: 'Jdi a vyříd' svému pánu: Je zde Elijáš.' [12] Stane se, že já od tebe odejdu a Hospodinův duch tě odnese neví kam. Já to půjdu oznámit Achabovi, on tě nenajde a zabije mě. Tvůj služebník se přece od mládí bojí Hospodina! [13] Což mému pánu nebylo oznámeno, co jsem udělal, když Jezábel vraždila Hospodinovy proroky? Sto mužů z Hospodinových proroků jsem schoval po padesáti mužích v jeskyni a opatroval je chlebem a vodou. [14] A ty nyní říkáš: 'Jdi a vyříd' svému pánu: Je zde Elijáš.' Vždyť mě zabije!" [15] Elijáš mu řekl: "Jakože živ je Hospodin zástupů, v jehož jsem službách, že se dnes před ním ukážu." [16] Obadjáš šel tedy naproti Achabovi a oznámil mu to. Achab šel Elijášovi naproti. [17] Když Achab uviděl Elijáše, řekl mu: "Jsi to ty, jenž uvádíš do zkázy Izraele?" [18] Ten odvětil: "Izraele neuvádím do zkázy já, ale ty a dům tvého otce tím, že opouštíš Hospodinova přikázání a ty že chodíš za baaly. [19] Ale nyní zaříd', ať se ke mně shromáždí na horu Karmel celý Izrael i čtyři sta padesát Baalových proroků a čtyři sta proroků Ašéřiných, kteří jedí u stolu s Jezábelou." [20] Achab tedy obeslal všechny Izraelce a shromáždil proroky na horu Karmel. [21] Tu přistoupil Elijáš ke všemu lidu a řekl: "Jak dlouho budete poskakovat na obě strany? Je-li Hospodin Bohem, následujte ho; jestliže Baal, jděte za ním!" Lid mu neodpověděl ani slovo. [22] Elijáš dále řekl lidu: "Jako Hospodinův prorok zbývám už sám, ale Baalových proroků je čtyři sta padesát. [23] Ať nám dají dva býky. Oni ať si vyberou jednoho býka, ať ho rozsekají na kusy a položí na dříví, ale oheň ať nezakládají. Já udělám totéž s druhým býkem: dám ho na dříví, ale oheň nezaložím. [24] Vyzývejte pak jména svých bohů a já budu vyzývat jméno Hospodinovo. Bůh, který odpoví ohněm, ten je Bůh." Všechn lid odpověděl: "To je správná řeč." [25] Elijáš vyzval Baalovy proroky: "Vyberte si

jednoho býka a připravte ho první, protože vás je víc. Potom vzývejte jména svých bohů, ale oheň nezakládejte!" [26] Vzali tedy býka, kterého jim dal, připravili ho a od rána až do poledne vzývali Baalovo jméno: "Baale, odpověz nám!" Neozval se však nikdo, nikdo neodpověděl. A poskakovali u zhotoveného oltáře. [27] V poledne se jim Eliáš začal posmívat: "Volejte co nejhlasitěji, vždyť je to bůh! Třeba je zamyšlen nebo má nucení anebo odcestoval. Snad spí, ať se probudí!" [28] Oni volali co nejhlasitěji a zasazovali si podle svého obyčeje rány meči a oštěpy, až je polévala krev. [29] Minulo poledne a oni ještě pokřikovali až do chvíle, kdy se přináší obětní dar. Neozval se však nikdo, nikdo neodpověděl, nikdo tomu nevěnoval pozornost. [30] Tu řekl Eliáš všemu lidu: "Přistupte ke mně!" Všechny lid k němu přistoupil a on opravil pobožený Hospodinův oltář. [31] Vzal dvanáct kamenů podle počtu kmenů synů Jákoba, k němuž se stalo slovo Hospodinovo, že se bude jmenovat Izrael. [32] Z kamenů vybudoval oltář ve jménu Hospodinově a kolem oltáře vymezil příkopem prostor pro vysetí dvou měr zrní. [33] Pak narovnal dříví, rozsekal býka na kusy a položil na dříví. [34] Nato řekl: "Naplníte čtyři džbány vodou a vylijte ji na zápalnou oběť a na dříví!" Potom řekl: "Udělejte to ještě jednou." Oni to udělali. Znovu řekl: "Udělejte to potřetí!" Udělali to tedy potřetí. [35] Voda tekla okolo oltáře a naplnila i příkop. [36] Nastal čas, kdy se přináší obětní dar. Prorok Eliáš přistoupil a řekl: "Hospodine, Bože Abrahamův, Izákův a Izraelův, ať se dnes pozná, že ty jsi Bůh v Izraeli a já tvůj služebník a že jsem učinil všechny tyto věci podle tvého slova. [37] Odpověz mi, Hospodine! Odpověz mi, ať pozná tento lid, že ty, Hospodine, jsi Bůh. Ty sám obrať jejich srdce zpět k sobě." [38] I spadl Hospodinův oheň a pozřel zápalnou oběť i dříví, kameny i prst', a vodu z příkopu vypil. [39] Když to všichni lidé spatřili, padli na tvář a volali: "Jen Hospodin je Bůh! Jen Hospodin je Bůh!" [40] Eliáš jim poručil: "Pochyťte Baalovy proroky! Nikdo z nich ať neunikne!" Když je pochyťali, zavedl je Eliáš dolů k potoku Kíšonu a tam je pobil. [41] Poté řekl Eliáš Achabovi: "Vystup vzhůru, jez a pij. Je slyšet hukot deště!" [42] Achab tedy vystoupil vzhůru, aby jedl a pil. Eliáš mezitím vystoupil na vrchol Karmelu, sehnul se k zemi a vtiskl si tvář mezi kolena. [43] Pak řekl svému mládenci: "Vystup a pohleď směrem k moři." On vystoupil, pohleděl a řekl: "Nic tam není." Eliáš pravil: "Opakuj to sedmkrát." [44] Když to bylo posedmé, řekl: "Hle, z moře vystupuje mráček malý jako lidská dlaň." Eliáš mu řekl: "Vystup vzhůru a vyříd' Achabovi: 'Zapřáhni a jeď dolů, ať tě nestihne déšť!'" [45] A vtom už k tomu došlo. Nebe se zachmuřilo, vítr přihnul mraky a spustil se silný déšť. Achab dal zapřáhnout a jel do Jizreelu. [46] Hospodinova ruka byla s Eliášem. Podkasal si bedra a běžel před Achabem, až doběhl do Jizreelu.

1Kr kapitola 19.

[1] Achab oznámil Jezábele vše, co udělal Eliáš, že pobil všechny Baalovy proroky mečem. [2] Jezábel poslala k Eliášovi posla se slovy: "Ať bohové udělají, co chtějí! Zítra v tento čas naložím s tebou, jako ty jsi naložil s nimi!" [3] Když to Eliáš zjistil, vstal a odešel, aby si zachránil život. Přišel do Beer-šeby v Judsku a tam zanechal svého mládence. [4] Sám šel den cesty pouští, až přišel k jednomu trnitému keři a usedl pod ním; přál si umřít. Řekl: "Už dost, Hospodine, vezmi si můj život, vždyť nejsem lepší než moji otcové." [5] Pak pod tím keřem uleh a usnul. Tu se ho dotkl anděl a řekl mu: "Vstaň a jez!" [6] Vzhlédl, a hle, v hlavách podpopelný chléb, pečený na žhavých kamenech, a láhev vody. Pojedl, napil se a opět uleh. [7] Hospodinův anděl se ho však dotkl podruhé a řekl: "Vstaň a jez, máš před sebou dlouhou cestu!" [8] Vstal, pojedl, napil se a šel v síle onoho pokrmu čtyřicet dní a čtyřicet nocí až k Boží hoře Chorébu. [9] Tam vešel do jeskyně a v ní přenocoval. Tu k němu zaznělo slovo Hospodinovo. Bůh mu řekl: "Co tu chceš, Eliáš?" [10] Odpověděl: "Velice jsem horlil pro Hospodina, Boha zástupů, protože Izraelci opustili tvou smlouvu, tvé oltáře zbořili a tvé proroky povraždili mečem. Zbývám už jen sám, avšak i mně ukládají o život, jak by mě o něj připravili." [11] Hospodin řekl: "Vyjdi a postav se na hoře před Hospodinem." A hle, Hospodin se tudy ubírá. Před Hospodinem veliký a silný vítr rozervávající hory a tříštící skály, ale Hospodin v tom větru nebyl. Po větru zemětřesení, ale Hospodin v tom zemětřesení nebyl. [12] Po zemětřesení oheň, ale Hospodin ani v tom ohni nebyl. Po ohni hlas tichý, jemný. [13] Jakmile jej Eliáš uslyšel, zavinul si tvář pláštěm, vyšel a postavil se u vchodu do jeskyně. Tu mu hlas pravil: "Co tu chceš, Eliáš?" [14] Odpověděl: "Velice jsem horlil pro Hospodina, Boha zástupů, protože Izraelci opustili tvou smlouvu, tvé oltáře zbořili a tvé proroky povraždili mečem. Zbývám už jen sám, avšak i mně ukládají o život, jak by mě o něj připravili." [15] Hospodin mu řekl: "Jdi, vrať se svou cestou k damašské poušti. Až tam přijdeš, pomažeš Chazaela za krále nad Aramem. [16] Jehúa, syna Nimšího, pomažeš za krále nad Izraelem a Elišu, syna Šáfatova z Ábel-mechóly, pomažeš za proroka místo sebe. [17] Kdo unikne Chazaelovu meči, toho usmrtí Jehú, a kdo unikne Jehúovu meči, toho usmrtí Eliáš. [18] Ale zachovávej v Izraeli sedm tisíc, všechny ty, jejichž kolena nepoklekla před Baalem a jejichž ústa ho nepolíbila." [19] Odešel odtud a našel Elišu, syna Šáfatova, jak orá. Bylo před ním dvanáct spřežení a on sám při dvanáctém. Eliáš k němu přikročil a hodil na něj svůj plášť. [20] Eliáš opustil dobytek, rozběhl se za Eliášem a řekl: "Dovol, ať políbím otce a matku. Pak půjdu za tebou." On mu řekl: "Jdi a vrať se! Nezapomeň, co jsem ti učinil." [21] Obrátil se tedy od něho, vzal spřežení dobytčat a obětoval je. Maso uvařil na dříví z jejich jha a dal je lidu, a ti jedli. Potom vstal, šel za Eliášem a přisluhoval mu.

1Kr kapitola 20.

[1] Ben-hadad, král aramejský, shromáždil celé své vojsko. Bylo s ním dvaatřicet králů s koni a vozy. Vytáhl a oblehl Samaří a dobýval je. [2] Poslal do města k Achabovi, králi izraelskému, posly [3] se vzkazem: "Toto praví Ben-hadad: Mně patří tvé stříbro i tvé zlato; mně patří i tvé ženy i tví nejlepší synové." [4] Izraelský král odpověděl: "Jak poroučíš, králi, můj pane, jsem tvůj se vším, co mám." [5] Poslové přišli znovu a řekli: "Toto praví Ben-hadad: Poslal jsem k tobě se vzkazem: Vydej mi své stříbro i své zlato, své ženy i své syny. [6] A proto zítra v tento čas pošlu k tobě své služebníky. Prohledají tvůj dům i domy tvých služebníků a všechno, co je žádoucí tvým očím, zabaví a vezmou." [7] Tu svolal izraelský král všechny starší země. a řekl: "Uvažte prosím a pohleďte, jaké zlo ten člověk chystá! Poslal ke mně pro mé ženy i pro mé syny, pro mé stříbro i pro mé zlato a já jsem mu nic neodepřel." [8] Všichni starší i všichni lid mu řekli: "Neposlouchej ho a nepřivoluj mu." [9] Odpověděl tedy Ben-hadadovým poslům: "Řekněte králi, mému pánu: Všechno, kvůli čemu jsi k svému služebníku poslal poprvé, učiním, ale tuto věc učinit nemohu." Poslové odešli a vyřídili odpověď. [10] Nato mu Ben-hadad vzkázal: "Ať se mnou bohové udělají, co chtějí, jestliže zbude ze Samaří tolik prachu, aby každý z lidu, který se mnou přitáhl, mohl jej nabrat do hrsti!" [11] Izraelský král odpověděl: "Vyřídte mu: Ať se nechlubí ten, kdo se opásává, jako ten, kdo pás odkládá!" [12] Jak Ben-hadad to slovo uslyšel, právě totiž popíjel, on i králové, ve stanech, rozkázal svým služebníkům: "Nastupte!" A nastoupili proti městu. [13] I přistoupil k izraelskému králi Achabovi jeden prorok a řekl: "Toto praví Hospodin: Vidíš celé toto veliké množství? Ještě dnes ti je dám do rukou a poznáš, že já jsem Hospodin." [14] Tu řekl Achab: "Skrze koho?" On odvětil: "Toto praví Hospodin: Skrze družinu velitelů krajů." Otázal se: "Kdo svede bitvu?" Prorok odvětil: "Ty!" [15] Achab dal nastoupit družině velitelů krajů: bylo jich dvě stě třicet dva. Po nich dal nastoupit veškerému lidu, všem Izraelcům; bylo jich sedm tisíc. [16] Vytáhli v poledne. Ben-hadad ve stanech popíjel a opil se, on i dvaatřicet králů, kteří mu přišli na pomoc. [17] Nejprve vytáhla družina velitelů krajů. Ben-hadad vyslal zvědy a ti mu oznámili, že muži vytáhli ze Samaří. [18] Řekl: "Jestliže vyšli kvůli míru, zajmte je živé, a jestliže vyšli k bitvě, zajmte je také živé!" [19] Z města vytáhli tito: družina velitelů krajů a za ní vojsko. [20] Muž udeřil na muže a Aramejci

se dali na útěk. Izrael je pronásledoval. Aramejský král Ben-hadad unikl na koni i s jízdou. [21] Také izraelský král vytáhl a pobil koně, rozbil vozy a připravil Aramejcům zdrcující porážku. [22] I přistoupil k izraelskému králi prorok a řekl mu: "Jdi a vzchop se! Uvaž a pohleď, co učiníš, až proti tobě na přelomu roku vytáhne aramejský král." [23] Aramejskému králi služebníci řekli: "Jejich Bůh je Bohem hor, proto nás přemohli. Ale budeme-li s nimi bojovat na rovině, jistě přemůžeme my je." [24] Učiň tuto věc: Odvolej ty krále z jejich míst a na jejich místa dosad' místodržitele. [25] A pořád si vojsko, jako bylo to, co padlo, rovněž koně za koně a vozy za vozy, a budeme bojovat proti Izraelcům na rovině a jistě je přemůžeme." I uposlechl je a učinil tak. [26] Na přelomu roku vykonal Ben-hadad přehlídku Aramejců a vytáhl k Afeku do boje s Izraelem. [27] Také Izraelci vykonalí přehlídku, opatřili si potravu a vytáhli proti nim. Izraelci se před nimi utábořili jako dva houfy koz, kdež to Aramejci zaplavili zemi. [28] Tu přistoupil muž Boží a řekl izraelskému králi: "Toto praví Hospodin: Protože Aramejci řekli: 'Hospodin je Bohem hor a nikoli Bohem dolin', dám celý tento veliký hlučící dav do tvých rukou a poznáte, že já jsem Hospodin." [29] I tábořili jedni proti druhým sedm dní. Sedmého dne došlo k boji a Izraelci Aramejce pobili, sto tisíc pěšáků v jednom dni. [30] Zbylí utíkali směrem k Afeku. U města se zřítily hradby na dvacet sedm tisíc zbylých mužů. Ben-hadad utekl, dostal se do města a skryl se v nejzazším pokojíku. [31] Jeho služebníci mu řekli: "Slyšeli jsme, že králové izraelského domu jsou králové milosrdní. Vložme si na bedra žíněné roucho a na hlavu provaz a vyjdeme k izraelskému králi, snad tě zachová při životě." [32] Opásali si tedy bedra žíněným rouchem a na hlavu si vložili provaz. Přišli k izraelskému králi a řekli: "Tvůj služebník Ben-hadad vzkazuje: 'Zachovej mě při životě.'" Achab se tázal: "Je ještě živ? Je to můj bratr!" [33] Ti muži to pochopili jako příznivé znamení od něho a rychle řekli: "Ovšem, Ben-hadad je tvůj bratr!" Achab jim řekl: "Jděte a přiveďte ho." Ben-hadad k němu vyšel a on ho vzal k sobě do vozu. [34] Ben-hadad mu řekl: "Města, která můj otec vzal tvému otci, vrátím. Také si můžeš zřídít ulice v Damašku, jako si je zřídil můj otec v Samaří." "A já," řekl Achab, "na základě této smlouvy tě propustím." Uzavřel s ním smlouvu a propustil ho. [35] Jeden muž z prorockých žáků řekl na Hospodinovo slovo svému druhovi: "Zbij mě!" Ale ten muž ho odmítl zbít. [36] I řekl mu: "Protože jsi neuposlechl Hospodinova hlasu, hle, až půjdeš ode mne, zadáví tě lev." Když od něho odešel, přepadl ho lev a zadával ho. [37] Prorok vyhledal jiného muže a řekl mu: "Zbij mě!" Ten muž ho důkladně zbil a zranil. [38] Prorok šel a postavil se králi do cesty. Aby ho nepoznali, zakryl si oči páskou. [39] Když jel král mimo, vykřikl na něho: "Tvůj služebník vyšel do boje. Vtom kdosi vybočil, přivedl ke mně muže a řekl: 'Tohoto muže hlídej; ztratí-li se, dáš svůj život za jeho život nebo zaplatíš talent stříbra.'" [40] Ač tvůj služebník dělal to i ono, zajatec zmizel." Izraelský král mu řekl: "Vynesl jsi rozsudek sám nad sebou." [41] Tu prorok rychle sňal pásku z očí a izraelský král poznal že je to jeden z proroků. [42] Řekl králi: "Toto praví Hospodin: Protože jsi propustil muže propadlého klatbě, dáš svůj život za jeho život a svůj lid za jeho lid." [43] Nato odjel izraelský král do svého domu rozmrzelý a podrážděný. Tak přijel do Samaří.

1Kr kapitola 21.

[1] Po těchto událostech se stalo toto: Nábót Jizreelský měl vinici v Jizreelu vedle paláce samašského krále Achaba. [2] Achab promluvil s Nábodem: "Dej mi svou vinici, chci z ní mít zelinářskou zahradu, protože je blízko mého domu. Dám ti za ni lepší vinici anebo, chceš-li raději, vyplatím ti její kupní cenu ve stříbře." [3] Nábót řekl Achabovi: "Chraň mě Hospodin, abych ti dal dědictví po svých otcích." [4] Achab vstoupil do svého domu rozmrzelý a podrážděný tím, jak s ním Nábót Jizreelský mluvil, když řekl: "Dědictví po svých otcích ti nedám." Ulehl na lože, odvrátil tvář, ani chléb nepojedl. [5] Přišla k němu Jezábel, jeho žena, a promluvila k němu: "Čím to je, že je tvůj duch rozmrzelý a ani chleba nejíš?" [6] Odpověděl jí: "Mluvil jsem s Nábodem Jizreelským a řekl jsem mu: 'Dej mi svou vinici za stříbro nebo, přeješ-li si, dám ti za ni jinou vinici.' Ale on mi řekl: 'Svou vinici ti nedám.'" [7] Jezábel, jeho žena, mu řekla: "Teď ukážeš svou královskou moc nad Izraelem! Vstaň, pojez chleba a buď dobré mysli. Já sama ti dám vinici Nábota Jizreelského." [8] Pak napsala Achabovým jménem dopisy, zapečetila jeho pečeti a poslala je starším a šlechticům, těm, kteří byli v jeho městě a bydlili s Nábodem. [9] V dopisech psala: "Vyhlaste půst a posadte Nábota do čela lidu. [10] Proti němu posadte dva muže ničemníky a ti ať vydají svědectví, že zlořečil Bohu a králi. Pak ho vyvedte a ukamenujte k smrti." [11] Mužové jeho města, starší a šlechticové, ti, kteří bydleli v jeho městě, vykonalí, co jim Jezábel vzkázala, jak bylo psáno v dopisech, které jim poslala: [12] Vyhlásili půst a posadili Nábota do čela lidu. [13] Pak přišli dva muži ničemníci a posadili se proti němu. Ti ničemníci vydali před lidem proti Nábotovi svědectví, že zlořečil Bohu a králi. I vyvedli ho ven z města a ukamenovali ho k smrti. [14] Poté vzkázali Jezábele: "Nábót byl ukamenován k smrti." [15] Když Jezábel uslyšela, že Nábót byl ukamenován a zemřel, řekla Achabovi: "Vstaň a zaber vinici Nábota Jizreelského, kterou ti odmítl dát za stříbro. Nábót už nežije, je mrtev." [16] Jakmile Achab uslyšel, že Nábót je mrtev, vstal, sestoupil do vinice Nábota Jizreelského a zabral ji. [17] I stalo se slovo Hospodinovo k Elijáši Tišbejskému: [18] "Vstaň a jdi vstříc Achabovi, králi izraelskému ze Samaří. Je právě v Nábotově vinici; šel tam, aby ji zabral. [19] Promluv k němu: 'Toto praví Hospodin: Zavraždil jsi a teď si zabíráš.' Ohlas mu: 'Toto praví Hospodin: Na místě, kde psi chlemtali krev Nábotovu, budou psi chlemtat i tvoji krev.'" [20] Achab řekl Elijášovi: "Přece jsi mě našel, můj nepříteli?" On řekl: "Našel, protože ses zaprodal a dopouštíš se toho, co je zlé v Hospodinových očích. [21] Hle, praví Hospodin, uvedu na tebe zlo, vymetu ty, kdo přijdou po tobě, vyhledám Achabovi toho, jenž močí na stěnu, a v Izraeli zajatého i zanechaného. [22] A dopustím na tvůj dům totéž, co na dům Jarobeáma, syna Nebatova, a na dům Baeši, syna Achijášova, za urážku, jíž jsi mě urazil a svedl k hříchu Izraele." [23] Také o Jezábele promluvil Hospodin: "Jezábelu sežerou na valech Jizreelu psi. [24] Kdo zemře Achabovi ve městě, toho sežerou psi, a kdo zemře na poli, toho sežere nebeské ptactvo." [25] Nebyl nikdo jako Achab, aby se zaprodal a dopouštěl toho, co je zlé v Hospodinových očích, jak ho k tomu podněcovala Jezábel, jeho žena. [26] Jednal velice ohavně tím, že chodil za hnusnými modlami; páchal všechno to, co Emorejci, které Hospodin před Izraelci vyhnal. [27] Jakmile Achab uslyšel tato slova, roztrhl svůj šat, přehodil přes sebe žíněné roucho, postil se a spával v žíněném rouchu a chodil zkroušeně. [28] I stalo se slovo Hospodinovo k Elijášovi Tišbejskému: [29] "Viděl jsi, že se Achab přede mnou pokořil? Protože se přede mnou pokořil, nedopustím to zlo za jeho dnů, ale uvedu je na jeho dům za dnů jeho syna."

1Kr kapitola 22.

[1] Po tři roky nedošlo mezi Aramem a Izraelem k válce. [2] V třetím roce sestoupil Jóšafat, král judský, ke králi izraelskému. [3] Izraelský král řekl svým služebníkům: "Víte, že Rámot v Gileádu patří nám? A my otálíme vzít jej z rukou aramejského krále." [4] Pak se otázal Jóšafata: "Půjdeš se mnou do války o Rámot v Gileádu?" Jóšafat izraelskému králi odpověděl: "Jsme jedno, já jako ty, můj lid jako tvůj lid, mí koně jako tví koně." [5] Jóšafat izraelskému králi řekl: "Dotaz se ještě dnes na slovo Hospodinovo." [6] Izraelský král shromáždil proroky, na čtyři sta mužů, a řekl jim: "Mám jít do války proti Rámotu v Gileádu nebo mám od toho upustit?" Odpověděli: "Jdi, Panovník jej vydá králi do rukou." [7] Ale Jóšafat se zeptal: "Cožpak tu už není žádný prorok Hospodinův, abychom se dotázali skrze něho?" [8] Izraelský král Jóšafatovi odpověděl: "Je tu ještě jeden muž, skrze něhož bychom se mohli dotázat Hospodina, ale já ho nenávidím, protože mi neprorokuje nic dobrého, nýbrž jen zlo. Je to Míkajáš, syn Jimlův." Jóšafat řekl: "Nechť král tak nemluví!" [9] Izraelský král tedy povolal jednoho dvořana a řekl: "Rychle přiveď Míkajáše, syna Jimlova." [10] Král izraelský i Jóšafat, král

judský, seděli každý na svém trůnu, slavnostně oblečení, na humně u vchodu do samařské brány a všichni proroci před nimi prorokovali. [11] Sidkijáš, syn Kenaanův, si udělal železné rohy a říkal: "Toto praví Hospodin: 'Jimi budeš trkat Arama, dokud neskoná.'" [12] Tak prorokovali všichni proroci: "Vytáhni proti Rámotu v Gileádu. Budeš mít úspěch. Hospodin jej vydá králi do rukou!" [13] Posel, který šel zavolat Mikajáše, mu domlouval: "Hle, slova proroků jedněmi ústy ohlašují králi dobré věci. Ať je tvá řeč jako řeč každého z nich; mluv o dobrých věcech." [14] Mikajáš odpověděl: "Jakože živ je Hospodin, budu mluvit to, co mi řekne Hospodin." [15] Když přišel ke králi, král mu řekl: "Mikajáši, máme jít do války proti Rámotu v Gileádu, nebo máme od toho upustit?" On mu odpověděl: "Vytáhni, budeš mít úspěch. Hospodin jej vydá králi do rukou." [16] Král ho okřikl: "Kolikrát tě mám zapřisahat, abys mi v Hospodinově jménu nemluvil nic než pravdu?" [17] Mikajáš odpověděl: "Viděl jsem všechn izraelský lid rozptýlený po horách jako ovce, které nemají pastýře. Hospodin řekl: 'Zůstali bez pánů, ať se každý v pokoji vrátí domů.'" [18] Izraelský král řekl Jóšafatovi: "Nefekl jsem ti, že mi nebude prorokovat nic dobrého, nýbrž jen zlo?" [19] Ale Mikajáš pokračoval: "Tak tedy slyš slovo Hospodinovo. Viděl jsem Hospodina, sedícího na trůně. Všechn nebeský zástup stál před ním zprava i zleva. [20] Hospodin řekl: 'Kdo zláká Achaba, aby vytáhl a padl u Rámotu v Gileádu?' Ten říkal to a druhý ono. [21] Tu vystoupil jakýsi duch, postavil se před Hospodinem a řekl: 'Já ho zlákám.' Hospodin mu pravil: 'Čím?' [22] On odvětil: 'Vyjdu a stanu se zrádným duchem v ústech všech jeho proroků.' Hospodin řekl: 'Ty ho zlákáš, ty to dokážeš. Jdi a učiň to!' [23] A nyní, hle, Hospodin dal zrádného ducha do úst všech těchto tvých proroků. Hospodin ti ohlásil zlé věci." [24] Sidkijáš, syn Kenaanův, přistoupil, uhodil Mikajáše do tváře a řekl: "Kudy přešel Hospodinův duch ode mne, aby mluvil skrze tebe?" [25] Mikajáš řekl: "To uvidíš v onen den, až vejdeš do nejzazšího pokojíku, aby ses ukryl." [26] Izraelský král nařídil: "Seber Mikajáše a odveď ho k veliteli města Ámonovi a ke královi synu Jóašovi. [27] Vyřídíš: 'Toto praví král: Tady toho vsaďte do vězení a dávejte mu jen kousek chleba a trochu vody, dokud nepřijdu v pokoji.'" [28] Ale Mikajáš řekl: "Jestliže se vrátíš zpět v pokoji, nemluvil skrze mne Hospodin." A připojil: "Slyšte to, všichni lidé!" [29] Král izraelský i Jóšafat, král judský, vytáhli proti Rámotu v Gileádu. [30] Izraelský král řekl Jóšafatovi, že se přestrojí, až vyjede do boje. Dodal: "Ty ovšem obleč své roucho." Tak se izraelský král přestrojil a vyjel do boje. [31] Aramejský král přikázal třiceti dvěma velitelům své vozby: "Nebojujte ani s malým ani s velkým, ale jen se samým izraelským králem!" [32] Když velitelé vozby spatřili Jóšafata, řekli si: "To je jistě izraelský král!" Odbočili, aby bojovali proti němu. Tu Jóšafat vyrazil válečný pokřik. [33] Když velitelé vozby viděli, že to není izraelský král, odvrátili se od něho. [34] Kdosi však bezděčně napjal luk a zasáhl izraelského krále mezi články pancíře. Král řekl svému vozataji: "Obrať a odvez mě z bojiště, jsem raněn." [35] Ale boj se toho dne tak vystupňoval, že král musel zůstat na voze proti Aramejcům; večer pak zemřel. Krev z rány vytékala do korby vozu. [36] Při západu slunce se tábořem rozlehl pokřik: "Každý do svého města, každý do své země!" [37] Král tedy zemřel a byl dopraven do Samaří. V Samaří krále pohřbili. [38] Když oplachovali vůz v samařském rybníku, chlemtali psi jeho krev a nevěstky se v ní omývaly, podle slova Hospodinova, které ohlásil. [39] O ostatních příbězích Achabových, o všem, co konal, o domě ze slonoviny, který vystavěl, a o všech městech, která vystavěl, se píše, jak známo, v Knize letopisů králů izraelských. [40] I ulehl Achab ke svým otcům. Po něm se stal králem jeho syn Achazjáš. [41] Ve čtvrtém roce vlády izraelského krále Achaba se stal králem nad Judou Jóšafat, syn Ásův. [42] Jóšafatovi bylo třicet pět let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě dvacet pět let. Jeho matka se jmenovala Azúba; byla to dcera Šilchího. [43] Chodil po všech cestách svého otce Ásy. Neodchýlil se od nich, ale činil to, co je správné v Hospodinových očích. [44] Jenom neodstranili posvátná návrší; lid na posvátných návrších ještě obětoval a páčil kadidlo. [45] Jóšafat také žil v pokoji s králem izraelským. [46] O ostatních příbězích Jóšafatových, o jeho bohatýrských činech, jež konal, a jak bojoval, se píše, jak známo, v Knize letopisů králů judských. [47] Zbytek těch, kdo provozovali modlářské smilstvo a zůstali ještě ve dnech jeho otce Ásy, vymýtil ze země. [48] V Edómu tenkrát neměli krále, byl tam královský správce. [49] Jóšafat dal udělat zámořské lodě, aby pluly do Ofiru pro zlato, ale nevyplul; lodě ztroskotaly v Esjón-geberu. [50] Achazjáš, syn Achabův, tehdy řekl Jóšafatovi: "Ať se plaví na lodích s tvými služebníky i moji služebníci!" Ale Jóšafat nesvolil. [51] I ulehl Jóšafat ke svým otcům a byl pohřben vedle svých otců v městě svého otce Davida. Po něm se stal králem jeho syn Joram. [52] V sedmnáctém roce vlády judského krále Jóšafata se stal králem nad Izraelem v Samaří Achazjáš, syn Achabův. Kraloval nad Izraelem dva roky. [53] Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích. Chodil po cestě svého otce a své matky i po cestě Jarobeáma, syna Nebatova, který svedl Izraele k hříchu. [54] Sloužil Baalovi a klaněl se mu a urážel Hospodina, Boha Izraele; všechno konal tak jako jeho otec.